4

Calidade de vida e benestar social

4.1. Saúde

4.2. Pobreza e cohesión social

4.3. Cobertura social

4.4. Medio ambiente e desenvolvemento sostible

4.5. Ocio e cultura

4.1.

Saúde

Os datos do *Barómetro sanitario* de 2018 publicado polo Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social, deseñado non só para coñecer o grado de satisfacción dos cidadáns cos servizos sanitarios públicos, senón tamén para pulsar a opinión pública sobre medidas vinculadas a obxectivos da política sanitaria, reflicten que para o 37,2% dos galegos a sanidade é a área de maior interese (29,2% en España), por diante do traballo, cun 27,8% (27,2% no Estado), a educación, cun 15,4% (19,9% en España) e as pensións, cun 13,3% (13% no conxunto do Estado). No caso concreto da sanidade, a devandita porcentaxe tan só é superada por A Rioxa e Navarra, cun 45,1% e 41,6%, respectivamente.

A valoración que outorgan os galegos ao seu sistema sanitario acada unha puntuación de 6,43 sobre 10, situándose este grao de satisfacción por baixo da media estatal ao longo de toda a serie analizada (6,57 en España). En atención primaria esta valoración ascende ata o 7,47 puntos (7,31 puntos de media no conxunto do Estado) e se sitúa no 6,59 no caso das consultas de atención especializada e no 6,03 no que se refire ás urxencias en hospitais públicos (7,31 e 6,02 puntos en España). Non obstante, a pesar desta menor valoración relativa, cómpre resaltar que a porcentaxe de cidadáns que manifestan que o sistema sanitario galego funciona ben ou bastante ben aínda que necesite algúns cambios ascende ata o 70,2%, tres décimas máis que o sinalado no ano anterior, situándose esta porcentaxe no 68,3% no conxunto do Estado.

A pesar da valoración positiva recollida no devandito barómetro sanitario, existen motivos de preocupación relacionados coa sostenibilidade do sistema ou cos efectos dos cambios normativos derivados dos axustes orzamentarios. O descenso dos recursos económicos dedicados ao sistema galego de saúde como consecuencia do impacto da crise económica (-2,6% de media anual entre os anos 2009 e 2014) é compensado polo incremento experimentado a partir de 2014 (4% de media anual dende ese ano ata o 2018), de tal xeito que o orzamento inicial dedicado en 2018 é un 2,5% superior ao dedicado en 2009.

O crédito establecido nos orzamentos iniciais da Comunidade Autónoma de Galicia de 2018 para sanidade é de 3.782,3 millóns de euros, un 3,2% superior ao orza-

Orzamento de gastos da Administración Xeral 2018-19. Produción de bens públicos de carácter social (1)

	2018	2019	19/18
	(en miles de euros)		*(%)*
Total	6.210.898	6.422.306	3,4
4.1Sanidade	3.664.935	3.782.335	3,2
4.2 Educación	2.271.339	2.351.577	3,5
4.3 Cultura	69.722	71.990	3,3
4.4 Deportes	21.946	24.259	10,5
4.5 Vivenda	77.714	83.519	7,5
4.6 Outros servizos comunitarios e sociais	105.243	108.627	3,2

(1) Orzamento homoxeneizado 2018
Fonte: Consellería de Facenda, *Orzamentos*

4.1.1.

Orzamento consolidado dentro da función 41.- Sanidade. Distribución por programas (1)

	2015	2016	2017	2018	2019	19/18
			(en miles de euros)			
41.- Sanidade	3.408.721,5	3.511.530,7	3.611.491,9	3.858.817,0	3.985.498,2	3,3
411A.- Dirección de servizos xerais de sanidade	60.233,6	50.528,3	53.963,0	53.761,0	56.756,7	5,6
412A.- Atención especializada	2.107.313,0	2.203.733,9	2.274.712,6	2.466.538,0	2.551.665,2	3,5
412B.- Atención primaria	1.139.516,3	1.141.607,7	1.163.662,3	1.213.672,0	1.248.465,2	2,9
413A.- Protección e promoción da saúde pública	55.716,4	67.811,9	69.878,9	74.302,0	75.953,6	2,2
414A.- Formación de graduados e postgraduados	45.942,2	47.849,0	49.275,0	50.544,0	52.657,4	4,2

(1) Datos extraidos dos orzamentos do ano de referencia
Fonte: Consellería de Facenda, *Orzamentos*

4.1.2.

mento do ano anterior, incremento que supera á taxa de variación interanual estimada do PIB galego no ano 2018.

Na clasificación dos bens públicos de carácter social a sanidade acolle o 58,9% dos créditos totais, porcentaxe similar á do ano anterior. No que atinxe á distribución do gasto nos cinco programas integrados dentro da función 41.- Sanidade, o **cadro 4.1.2.** mostra que o orzamento para os programas de Atención especializada e primaria, programas 412A e 412B, acenden a 2.551,7 e 1.248,5 millóns de euros para o ano 2019, o que representa en conxunto en torno ao 95% do orzamento consolidado inicial para sanidade.

No que respecta á distribución dos gastos sanitarios, a atención primaria concentra o 64% dos orzamento inicial, máis de dous puntos por riba do rexistrado en 2015, por diante da atención primaria, cun 31,3%, 2,1 puntos menos que en 2015. O obxectivo de acadar un envellecemento saudable está cada vez máis presente nas políticas sanitarias e por tanto nos orzamentos e nos recursos destinados a acadar o dito obxectivo, como o reflicte o feito de que o programa de gasto 413A.- Protección e promoción da saúde, aumenta significativamente a súa dotación nos últimos anos, pasando de 55,7 millóns de euros no ano 2015, a 76 millóns de euros de crédito no orzamento inicial do ano 2019. En termos relativos, nos últimos cinco anos, este programa foi o que presentou o maior incremento, cunha medra do 36,3%, seguido pola correspondente á atención especializada, cun 21,1%.

Neste capítulo trátase de analizar o sistema sanitario e a saúde da poboación en Galicia, así como o acceso da mesma aos servizos sanitarios. Para levar a cabo dita

Indicadores demográficos básicos de Galicia e España 2017-18

	2017		2018	
	Galicia	España	Galicia	España
Poboación	2.708.339	46.572.132	2.701.743	46.722.980
menor de 15 anos	323.671	6.963.700	322.943	6.934.897
menor de 20 anos	428.964	9.179.496	429.134	9.188.211
entre 15 e 64 anos	1.718.729	30.844.228	1.705.870	30.879.932
65 e máis anos	665.939	8.764.204	672.930	8.908.151
85 e máis anos	116.734	1.404.112	122.105	1.458.311
Índices (1)				
vellez	24,6	18,8	24,9	19,1
envellecemento	155,2	95,5	156,8	97,0
sobreenvellecemento	17,5	16,0	18,1	16,4
dependencia xeral	57,6	51,0	58,4	51,3
dependencia xuvenil	18,8	22,6	18,9	22,5
dependencia senil	38,7	28,4	39,4	28,8
de recambio	1,62	1,16	1,62	1,17

(1) notas sobre os índices
vellez: relación entre a poboación maior de 65 anos e a poboación total;
envellecemento: relación entre a poboación maior de 64 anos e a poboación menor de 20 anos;
sobreenvellecemento: relación entre a poboación maior de 84 anos e a poboación maior de 64 anos;
dependencia xeral: relación entre os grupos de poboación potencialmente dependentes (menores de 15 e maiores de 64 anos) e o grupo de poboación en idade potencialmente activa (poboación entre 15 e 64 anos);
dependencia xuvenil: relación entre a poboación nova (menores de 15 anos) e a poboación en idade potencialmente activa (poboación entre 15 e 64 anos);
dependencia senil: relación entre a poboación maior (maiores de 64 anos) e a poboación en idade potencialmente activa (poboación entre 15 e 64 anos);
de recambio: relación entre a poboación entre 60 e 64 anos e a poboación entre 15 e 19 anos; , mide a capacidade dunha poboación para substituír os individuos que van xubilando

Fonte: INE, *Padrón municipal*

4.1.3.

análise, distínguese entre indicadores de saúde propiamente ditos, indicadores de centros sanitarios, as doazóns e transplantes e, por último, os indicadores de gasto sanitario público.

Indicadores de saúde

A estrutura e a evolución demográfica dun territorio condicionan as necesidades sanitarias do mesmo. O envellecemento da poboación en Galicia deriva en índices de vellez, envellecemento, sobreenvellecemento e dependencia moi elevados, superiores á media estatal, o que comporta un maior gasto sanitario per cápita, que aumenta exponencialmente coa idade.

Nos datos expostos no **cadro 4.1.3.**, obsérvase que o 24,9% da poboación galega a 1 de xaneiro de 2018 tiña 65 anos ou máis, cando no conxunto do Estado esta porcentaxe sitúase no 19,1%. O índice de envellecemento, que relaciona a poboación de 65 anos e máis con respecto a cada 100 persoas menores de 20 anos, mostra tamén un incremento, de xeito que no ano 2018 en Galicia residen 157 persoas maiores de 65 anos por cada 100 menores de 20, mentres que no conxunto de España este indicador sitúase en 97.

A taxa de dependencia, índice demográfico que expresa a relación existente entre a poboación dependente (menor de 16 e maior de 64 anos) e a poboación produtiva (de 16 a 64 anos) da que aquela depende, ten unha gran transcendencia nas previsións orzamentarias para gastos sociais en xeral e sanitarios en particular. A medida que se incrementa esta taxa, aumenta a carga que supón para a parte produtiva da poboación manter á parte economicamente dependente. A taxa de dependencia aumenta en Galicia en maior medida que no conxunto do Estado, acadando en España un valor de 51,3% fronte ao 58,4% que acada en Galicia.

Entre as diversas causas que determinan a deriva de-

Defuncións en Galicia e España 2016-17: distribución segundo causa

	Total	Infecciosas e parasitarias	Tumores	Sistema circulatorio	Sistema Respiratorio	Sistema dixestivo	Outras causas
				2016			
Galicia	31.757	400	8.705	9.971	3.448	1.463	7.770
A Coruña	12.575	180	3.585	4.073	1.330	549	2.858
Lugo	5.194	62	1.253	1.744	530	243	1.362
Ourense	4.666	53	1.149	1.490	555	248	1.171
Pontevedra	9.322	105	2.718	2.664	1.033	423	2.379
España	410.611	7.033	112.939	119.778	46.812	20.096	103.953
				2017			
Galicia	31.962	433	8.692	9.677	3.978	1.473	7.709
A Coruña	12.657	163	3.441	3.982	1.516	585	2.970
Lugo	5.174	72	1.260	1.696	616	215	1.315
Ourense	4.693	69	1.183	1.395	680	226	1.140
Pontevedra	9.438	129	2.808	2.604	1.166	447	2.284
España	424.523	6.819	113.266	122.466	51.615	20.447	109.910

Fonte: INE, *Defunciones según la causa de muerte*

4.1.4.

mográfica en Galicia e o envellecemento da súa poboación, está, sen lugar a dúbida, o saldo vexetativo negativo. No ano 2017 (último dato dispoñible), rexistráronse en Galicia un total de 18.445 nacementos, un 3,2% menos que no ano anterior, e 31.962 falecementos, un 0,6% máis que no ano precedente. Tras esta evolución, Galicia mantense como a Comunidade Autónoma co saldo negativo máis elevado, ao situarse en –13.517 fronte aos –12.695 do ano anterior.

En termos relativos, a taxa bruta de mortalidade situouse en Galicia nas 1.182 defuncións por cada 100.000 habitantes, o que a sitúa nese ano como a terceira Comunidade Autónoma coa taxa máis elevada, tras Asturias (1.277 defuncións) e Castela e León (1.196 defuncións), lonxe das 907 defuncións por cada 100.000 habitantes de media no conxunto do Estado. O elevado envellecemento da poboación en Galicia condiciona a súa elevada taxa bruta de mortalidade. Para corrixir este efecto, calcúlanse as taxas de mortalidade estandarizadas que representan a mortalidade das Comunidades Autónomas se todas tiveran a mesma composición de idade. Neste caso, Galicia situaríase en 2016 nunha posición intermedia con 837,13 falecementos por cada 100.000 habitantes, levemente por encima da media estatal que é de 833,46 defuncións.

Segundo sinala a Organización Mundial da Saúde (OMS), as principais causas de defunción varían entre os países en función do seu nivel de ingresos. Neste senso, máis da medade dos falecementos rexistrados nos países de ingresos baixos debéronse a enfermidades transmisibles, mentres que nos países de ingresos medios e altos a principal causa de morte son as enfermidade do sistema circulatorio, en concreto as cardiopatías e os accidentes cerebro vasculares. Galicia segue está tendencia e a principal causa de morte no ano 2017 segue correspondendo ao grupo das enfermidades do sistema circulatorio (**cadro 4.1.4.**), que provocan o 30,3% das defuncións, seguidas dos tumores e das enfermidades do sistema respiratorio, que causan o 27,2% e o 12,4% dos decesos, respectivamente. Tal como se sinalou anteriormente, dentro do grupo de enfermidades do sistema circulatorio, as enfermidades cerebro vasculares son as que se sitúan en primeiro lugar no número de defuncións. Entre os tumores, os responsables de maior mortalidade foron o cancro de traquea, bronquios e pulmón, seguido do cancro de colon (**cadro 4.1.5.**).

Dentro das denominadas causas externas de morte, entendidas como aquelas que teñen a súa orixe en accidentes, violencia, acontecementos ambientais, envenenamento e outras efectos adversos, **cadro**

Defuncións 2017: distribución segundo causa e grupos de idade

	Total	grupos de idade			
		0-39	40-64	65-79	80 e máis
Todas as causas	31.962	346	3.447	6.764	21.405
Tumores	8.692	79	1.737	3.046	3.830
Tráquea, bronquios e pulmón	1.563	6	464	670	423
Colon	884	-	116	293	475
Páncreas	579	1	118	240	220
Próstata	531	-	27	143	361
Estómago	511	3	102	161	245
Mama	465	10	124	122	209
Enfermidades do sistema circulatorio	9.677	35	574	1.579	7.489
Cerebrovasculares	2.244	13	138	372	1.721
Outras enfermidades do corazón	2.179	5	118	364	1.692
Insuficiencia cardíaca	1.578	6	35	144	1.393
Outras enfermidades isquémicas do corazón	1.266	1	88	255	922
Infarto agudo de miocardio	1.004	9	147	249	599
Hipertensivas	876	-	10	85	781

Fonte: INE, *Defunciones según la causa de muerte*

4.1.5.

Defuncións segundo a causa da morte 2017

	Galicia	Galicia/España (%)
Causas externas de mortalidade	1.158	7,3
Accidentes de tráfico	136	7,0
Outros accidentes de transporte	22	11,1
Caídas accidentais	397	13,0
Afogamento, sumersión e sofocación accidentais	91	2,9
Accidentes por lume, fume e sustancias quentes	14	7,1
Envenenamento accidental por psicofármacos e drogas de abuso	28	3,7
Outros envenenamentos accidentais	9	5,3
Outros accidentes	108	5,5
Suicidio e lesións autoinflixidas	323	8,8
Agresións (Homicidio)	13	4,0
Eventos de intención non determinada	3	6,3
Complicacións da atención médica e cirúrxica	2	0,7
Outras causas externas e os seus efectos tardíos	12	13,3

Fonte: INE, *Defunciones según la causa de muerte*

4.1.6.

4.1.6., en Galicia destacan por número de decesos, as caídas accidentais con 397 defuncións por esa causa, o 13% do total estatal, e os suicidios e lesións autoinfrinxidas con 323 defuncións no ano 2017, último dispoñible, o 8,8% do total estatal.

No que atinxe á saúde materno-infantil, no ano 2017 descende de xeito significativo a taxa de mortalidade infantil, acadando en Galicia as 2,22 defuncións por cada mil nacidos vivos fronte ás 3,15 defuncións do ano anterior. A diferenza do que acontecera nos dous anos anteriores, a taxa de mortalidade infantil en Galicia é inferior á media estatal, que no ano 2017 foi de 2,72 falecementos por cada mil nacidos vivos. Comparado co resto das Comunidades Autónomas, tras este descenso Galicia pasou de ser a terceira cunha maior taxa no ano 2017 á terceira coa menor taxa de mortalidade infantil, superada tan só por Navarra (2,09) e Cantabria (2,19).

En relación á taxa de interrupción voluntaria do embarazo (IVE), o número de interrupcións por cada mil mulleres entre 15 e 44 anos descendeu en Galicia no ano 2017 (último dato dispoñible) ata as 6,51 interrupcións.

Este datos sitúa á Comunidade Autónoma como unha das CC.AA. coa taxa máis reducida, tan só por detrás de Estremadura, A Rioxa e Castela e León, acendendo a taxa media no conxunto do Estado ata as 10,51 interrupcións.

Os datos proporcionados polo Rexistro Nacional de Casos de SIDA reflicten que, segundo as notificacións recibidas no ano 2017, rexistráronse en Galicia 104 novos casos de SIDA (131 no ano anterior). O total de casos diagnosticados en Galicia dende o ano 2004, primeiro que aporta datos, é de 2.637, o 5,6% do total estatal.

Outro indicador de saúde é a sinistralidade, tanto provocada por accidentes laborais como de tráfico. Tras o descenso experimentado en Galicia no ano 2017, o número de vítimas mortais en estradas experimenta en 2018 un importante incremento. O número total de persoas falecidas na Comunidade galega nas 24 horas seguintes ao accidente mortal ascendeu en 2018 ata as 104, 28 persoas máis que no ano anterior, o que contrasta co descenso producido no conxunto do Estado (18 persoas falecidas menos). Tras esta evolución, as estradas galegas concentraron o 8,8% do total de vítimas estatais, situándose como a quinta Comunidade Autónoma con maior número de vítimas tras Cataluña, Andalucía, a Comunidade Valenciana e Castela e León.

En relación aos accidentes laborais, o **cadro 2.3.10.** *[Accidentes de traballo con baixa en xornada de traballo 2017-18: distribución segundo a gravidade e sector económico]* reflicte que o número de accidentes laborais con baixa en Galicia aumentou no último ano un 2,4% para situarse nos 27.941 accidentes. En termos relativos, o índice de incidencia descendeu en Galicia dende os 3.399 accidentes por cada 100.000 traballadores afiliados con continxencia de traballo cuberta de 2016 ata os 3.374 accidentes en 2018.

Indicadores de centros sanitarios

Os datos do *Barómetro sanitario* de 2018 publicado polo Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social reflicten unha valoración positiva do sistema sanitario galego, acadando unha puntuación de 6,43 puntos sobre 10. Este grado de satisfacción é máis elevado no caso das consultas de atención primaria, con 7,47 puntos, que no caso das consultas de atención especializada (6,59 puntos) e nas urxencias hospitalarias (6,03 puntos).

Os principais problemas que teñen de ser solucionados en opinión dos galegos son os das listas de agarda para seren atendidos, citadas polo 85% dos entrevistados, e a masificación (conxestión) das urxencias dos hospitais, citado polo 59,9%, situándose en ambos os dous casos por baixo da media estatal, que se sitúa no 86,8% e 67,7%, respectivamente. A continuación situaríanse o pouco tempo que se lle dedica aos pacientes nas consultas e o copago de medicamentos, cun 40,9% e 37,8%, porcentaxes neste caso superiores aos rexistrados para o conxunto do sistema sanitario español (citados polo 38,8% e 36,4% dos entrevistados).

Os datos de centros sanitarios, tanto no que respecta a aspectos cuantitativos referidos a recursos materiais e humanos, como os reflectidos nos datos de volume e tempo de agarda nas listas de espera, son un indicador básico do funcionamento do sistema sanitario.

A estrutura organizativa do sistema galego de saúde divídese en áreas de xestión integradas, que á súa vez se subdividen en zonas básicas de saúde, que son o marco territorial da atención primaria. Como se reflicte no **cadro 4.1.7.**, Galicia conta con sete áreas de xestión integrada que se encargan da xestión das 11 áreas sanitarias.

No que respecta aos distintos niveis de atención, o nivel asistencial que representa a entrada ao sistema sanitario é a atención primaria, sendo os centros de saúde os dispositivos asistenciais principais. Segundo os datos publicados polo Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social, Galicia conta con 398 centros de saúde e 68 consultorios locais. En canto á atención especializada, que se presta en centros de especialidade e en hospitais, Galicia dispón de 37 hospitais, dos que 14 dependen funcionalmente do Servizo Galego de Saúde.

Tal como se observa no **gráfico 4.1.8.**, no último ano aumenta o número de camas instaladas nos hospitais

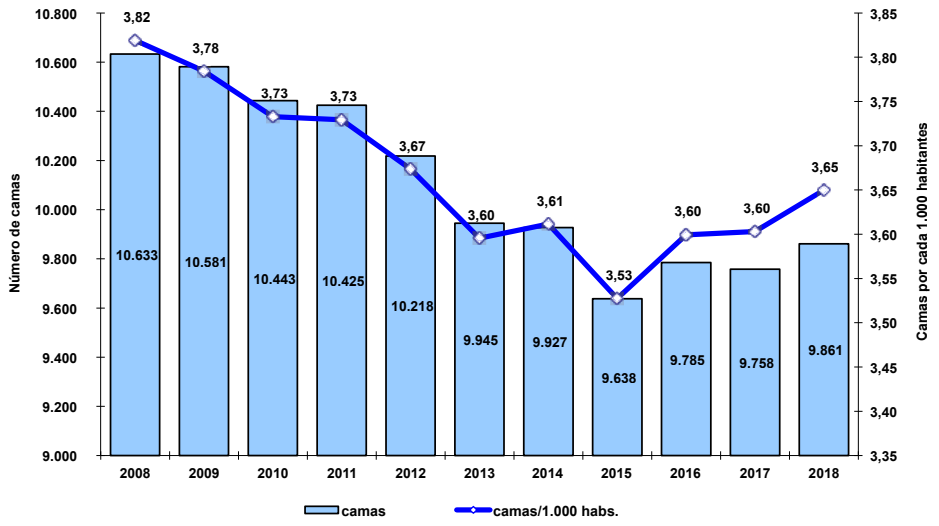
Centros sanitarios 2018: distribución provincial e segundo EOXI (1)

	Atención primaria			Atención Especializada	
	Zonas básicas	Centros de saúde	Consultorios locais	Número total de hospitais	Hospitais dependencia funcional Sergas
A Coruña	93	133	29	13	5
EOXI A Coruña	36	59	12		
EOXI Ferrol	20	25	5		
EOXI Santiago	37	49	12		
Lugo	67	73	12	5	3
EOXI Lugo-Cervo-Monforte	67	73	12		
Ourense	92	100	9	5	3
EOXI Ourense-Verín-O Barco	92	100	9		
Pontevedra	61	92	18	14	3
Adscritos a Santiago	9	12	2		
EOXI Pontevedra-Salnés	26	36	8		
EOXI Vigo	26	44	8		
Total	313	398	68	37	14

(1) EOXI: Estrutura Organica de Xestión Integrada
[consulta: 09-01-2019)
Fonte: Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social

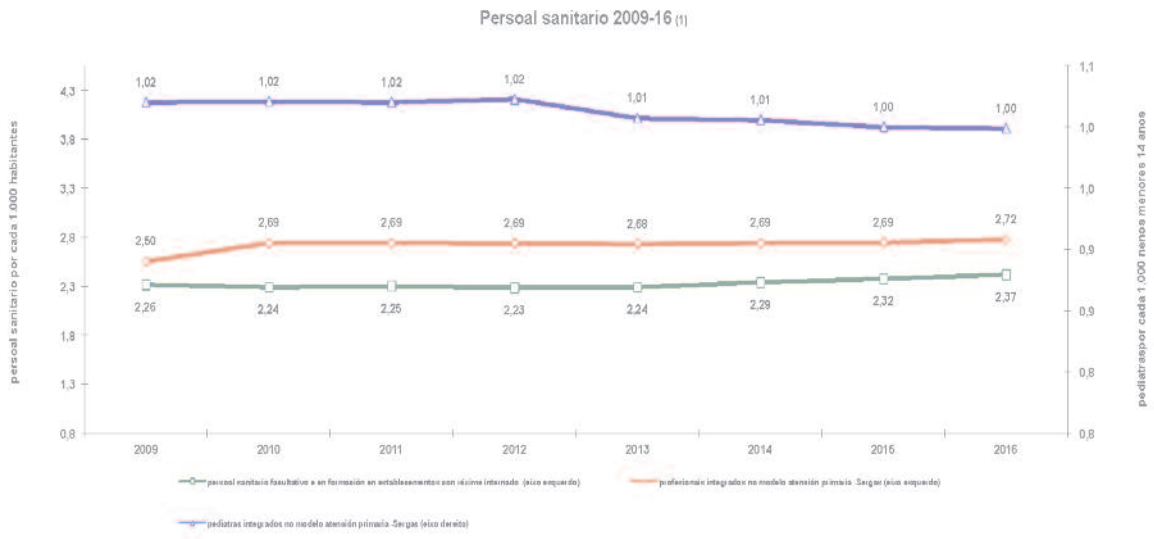
4.1.7.

Camas nos hospitais galegos 2008-18 (1)

(1) os datos de camas corresponden a 31 de decembro do ano anterior
Fonte: IGE

4.1.8.

(1) datos a 31 de decembro de cada ano.
(2) Non existen datos de número de pediatras nin de profesionais de atención primaria para os anos 2009 e 2011. Co obxecto de non distorsionar o gráfico e dada a estabilidade da serie tomamos para os anos 2009 e 2011 os datos rexistrados no ano anterior

Fonte: IGE

4.1.9.

Persoal sanitario colexiado (non xubilado) nas CC.AA. 2017

	Médicos	Enfermeiros	Enfermeiros-especialidade matrona	Dentistas	Farmaceúticos
	(colexiados por 100.000 habitantes)		*(colexiados por 100.000 mulleres entre 15 e 49 anos)*	*(colexiados por 100.000 habitantes)*	
Andalucía	396,0	415,2	59,4	69,3	135,6
Aragón	561,1	668,5	86,8	65,8	122,9
Asturias	495,9	654,3	46,3	81,7	122,4
Baleares	435,4	528,0	72,9	65,5	105,2
Canarias	442,2	275,7	22,3	59,7	127,3
Cantabria	519,6	634,1	117,3	70,5	115,0
Castela-A Mancha	375,1	570,7	66,6	48,2	128,1
Castela e León	496,8	688,7	99,9	58,9	152,6
Cataluña	487,5	613,9	59,6	73,3	138,8
C. Valenciana	434,8	520,0	74,5	78,1	138,9
Estremadura	458,4	652,9	75,1	50,8	138,9
Galicia	444,7	520,2	64,1	75,4	165,3
Madrid	599,8	669,7	77,3	125,4	194,4
Murcia	444,6	430,0	77,2	75,3	110,7
Navarra	544,5	868,1	113,1	57,7	212,5
País Vasco	543,4	754,1	128,9	83,2	143,8
A Rioxa	447,1	-	-	70,4	132,1
Ceuta	354,5	590,4	104,2	42,3	89,2
Melilla	314,6	660,9	134,4	47,0	93,9
Total	474,0	558,3	70,2	77,4	145,5

Fonte: INE, *Estadística de Profesionales Sanitarios Colegiados*

4.1.10.

Recursos humanos en atención primaria 2017: distribución por categoría profesional(1)

	Profesionais
Administrativo/a	-
Celador/a	429
Condutor/a	26
Costureiro/a	1
Electricista	3
Enfermeiro/a	2.515
Enxeñeiro/a Técnico/a	3
Facultativo/a Esp. Area	1
Farmacéutico/a A.P.	74
Fisioterapeuta	157
Grupo Admvo. Función Admva.	26
Grupo Auxiliar Función Admva.	387
Grupo Técnico Función Admva.	21
Grupo Xestión Función Admva.	23
Lavandeiro/a	2
Limpiador/a	6
Matrón/a	157
Mecánico/a	1
Médico de Familia	2.560
Odontólogo/a A.P.	112
Pasador/a de Ferro	3
Pediatra A.P.	298
Persoal Servizos Xerais	1.041
P.Tec.Sup. Preven. Riscos Lab.	1
Tec. Coidados Aux. Enfermaría	267
Técnico/a de Saúde de A.P.	8
Técnico/a Esp. Sistemas e T.I	8
Técnico/a Xestion Sistemas TI	6
Técnico Superior Especialista	103
Telefonista	9
Traballador/a Social	79
Xefe/a Taller	1
Total	8.328

(1) medias diarias
Fonte: SERGAS, *Recursos humanos*

4.1.11.

galegos, de xeito que a 31 de decembro de 2017 existían un total de 9.861 camas instaladas, 103 máis que no ano anterior, o que representa 3,65 camas por cada mil habitantes.

Dentro dos indicadores que permiten valorar o funcionamento do sistema sanitario, é fundamental ter en conta o concernente aos recursos humanos. Segundo os datos publicados polo IGE, o número de profesionais integrados no modelo de atención primaria do Sergas a 31 de decembro de 2017 ascendía a 7.407 persoas, das que 2.598 son médicos e 2.157 ATS-DUE. En termos relativos, tal como se mostra no gráfico 4.1.9., Galicia conta con 2,72 profesionais de atención primaria por casa 1.000 habitantes, e un pediatra por cada 1.000 nenos menores de 14 anos.

No ano 2017 exerceron en Galicia 444,7 médicos e 520,2 profesionais de enfermería por cada 100.000 habitantes, cadro 4.1.10., por debaixo en ambos casos da media estatal, que se sitúa en 474 médicos e 558,3 enfermeiros/as por cada 100.000 habitantes.

Os datos presentados nos cadros 4.1.11. e 4.1.12. rexistran o número de profesionais en atención primaria e especializada en termos de medias diarias o que permite evitar o sesgo provocado pola estacionalidade das contratación en períodos onde se incrementan as patoloxías ou en períodos vacacionais. En 2017 de media en Galicia exercen diariamente 2.560 médicos de familia e 2.515 enfermeiros/as. No que respecta á atención especializada, o persoal facultativo exercendo diariamente de media foi de 4.835 persoas, e 1.371 facultativos en formación.

Un dos obxectivos prioritarios a acadar no ámbito sani-

Atención especializada 2014-17(1): evolución do persoal facultativo e do persoal en formación

	2014	2015	2016	2017
Persoal facultativo	4.617	4.653	4.757	4.835
Persoal en formación (2)	1.064	1.048	1.029	1.371

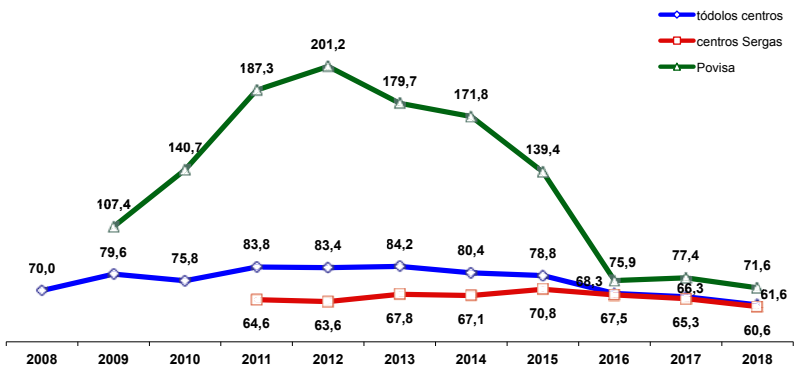
(1) medias diarias
(2) inclúe a licenciados e diplomados sanitarios
Fonte: SERGAS, *Recursos humanos*

4.1.12.

Lista de espera estrutural cirúrxica 2018 (1)

	Total	0-3 meses	3-6 meses	6-12 meses	máis 12 meses	Tempo medio de espera (en días)
Total centros Sergas	32.176	25.845	5.199	1.083	49	60,6
EOXI A Coruña	7.411	5.456	1.524	431	-	69,3
EOXI Santiago	6.201	4.743	1.433	25	-	61,9
EOXI Ferrol	1.490	1.400	90	-	-	39,2
EOXI Lugo-Cervo-Monforte	3.701	3.447	254	-	-	44,8
EOXI Ourense-Verín-Barco	3.001	2.849	152	-	-	40,4
EOXI Pontevedra-Salnés	3.003	2.899	104	-	-	39,8
EOXI Vigo	7.369	5.051	1.642	627	49	79,8
Hospital Povisa	3.196	2.153	1.018	24	1	71,6

Tempo medio de espera 2008-18 (2)

(1) a lista de espera estrutural cirúrxica inclúe a todos os pacientes que nun momento dado están en espera da realización dunha intervención cirúrxica en quirófano, tanto con ingreso como ambulatoria, e así a espera é atribuíble á organización dos recursos dispoñibles.
(2) calculado como o cociente do total de días en espera estrutural entre a data de inclusión e a data de análise e o total de pacientes pendentes en espera estrutural na data de análise.

Fonte: SERGAS, *Listas de espera*

4.1.13.

Lista de espera cirúrxica a 31 de decembro de 2018: distribución por servizos

	SERGAS			POVISA		
	pacientes en lista de espera estrutural		tempo medio de espera	pacientes en lista de espera estrutural		tempo medio de espera
	total	0-3 meses	(en días)	total	0-3 meses	(en días)
Total especialidades	32.176	25.845	60,6	3.196	2.153	71,6
Anxioloxía / Cir. Vascular	1.159	1.068	46,0	160	86	86,1
Cirurxía cardíaca	310	196	81,7	-	-	-
Cirurxía maxilofacial	292	218	65,6	325	231	70,8
Cirurxía pediátrica	680	556	61,1	-	-	-
Cirurxía plástica e reparadora	1.004	714	69,8	206	153	63,9
Cirurxía torácica	115	108	35,7	-	-	-
Cirurxía xeral e dixestiva	5.217	4.427	51,8	469	310	68,8
Dermatoloxía	733	637	47,9	-	-	-
Neurocirurxía	483	379	56,1	46	34	59,2
Oftalmoloxía	6.785	5.897	53,2	846	572	74,1
Otorrinolaringoloxía	2.286	1.816	62,2	81	54	73,0
Traumatoloxía	9.285	6.618	75,2	799	505	74,9
Uroloxía	2.454	2.087	51,5	143	110	55,5
Xinecoloxía	1.373	1.124	56,2	121	98	62,2

Fonte: SERGAS, *Listas de espera*

4.1.14.

tario é a redución das listas de agarda e do tempo medio que teñen que agardar os pacientes para ser operados. Segundo os datos do Servizo Galego de Saúde (Sergas), a lista de agarda estrutural cirúrxica, incluíndo o H. Povisa, ascendía a 35.372 persoas no ano 2018, 763 persoas menos que no ano anterior; reducíndose o tempo medio de agarda dende os 66,4 días no ano 2017 ata os 60,6 días de 2018 (entre os anos 2011 e 2014 este tempo de agarda superaba os 80 días). Das devanditas 35.372 persoas, o 79,2% dos doentes teñen que agardar menos de tres meses para operarse, fronte ao 17,6% correspondente a un tempo de tres a seis meses e o 3,2% restante a persoas que esperan máis de seis meses (**cadro 4.1.13.**).

Dos 32.176 doentes inscritos na lista estrutural cirúrxica dos hospitais propios do Sergas, o 28,9% son da especialidade de traumatoloxía, descendendo a súa espera media ata os 75,2 días (85,1 días no ano anterior). Cómpre tamén mencionar que o 21,1% e o 16,2 % deses pacientes teñen unha patoloxía que require cirurxía oftalmolóxica e cirurxía xeral ou dixestiva, situándose a súa espera media nos centros do Sergas en 53,2 días e 51,8 días, respectivamente (57,2 e 56,7 días no ano precedente).

No caso das patoloxías máis graves (prioridade 1), o tempo medio de espera nos hospitais do Sergas, a 31 de decembro de 2018, situouse nos 19,9 días (17,9 días no ano anterior), cumprindo polo tanto o obxectivo inicial, que estaba fixado en 30 días. De xeito contrario, non se acada o obxectivo establecido no caso das patoloxías de prioridade 2 (60 días) ao presentar un tempo de espera medio de 64,4 días (66,2 no ano precedente).

No que respecta ás doazóns e transplantes, España volve a rexistrar en 2018 máximos históricos no que se refire ao número de doantes e transplantes de órganos sólidos, con 2.243 doantes e 5.318 transplantes. En termos relativos, España acada unha taxa de 48 doantes por millón de poboación fronte aos 46,9 do ano anterior. Galicia presenta tamén esta tendencia positiva, aumentando o número de doantes dende os 113 ata os 116 do último ano, o que supón 43 doantes por millón de poboación, fronte aos 41,9 doantes/mp do ano anterior.

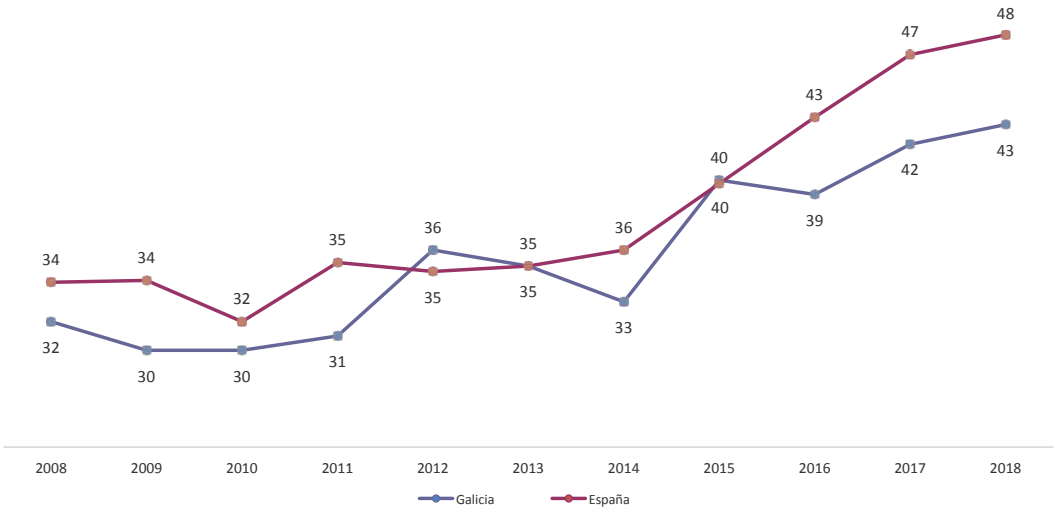
Indicadores de gasto sanitario público

Tomando como referencia o orzamento inicial de gasto, Galicia presenta por cuarto ano consecutivo un incremento do seu gasto sanitario, que se sitúa en 3.861,4 millóns de euros, o quinto máis elevado de todo o Estado. Este importe representa o 6,3% do total estatal,

Doazóns nas CC.AA. 2017-18

	2017		2018	
	(doantes)	*(doantes/millón habs.)*	*(doantes)*	*(doantes/millón habs.)*
Andalucía	413	49,3	440	52,5
Aragón	59	45,4	42	32,3
Asturias	51	49,5	68	66,7
Baleares	55	49,5	66	58,9
Canarias	92	43,8	105	49,5
Cantabria	43	74,1	50	86,2
Castela-A Mancha	72	35,5	59	29,2
Castela e León	101	41,7	145	60,4
Cataluña	333	44,1	328	43,2
C. Valenciana	252	51,0	239	48,2
Estremadura	50	46,7	69	64,5
Galicia	**113**	**41,9**	**116**	**43,0**
Madrid	231	35,5	222	33,8
Murcia	97	66,0	83	56,5
Navarra	45	70,3	41	64,1
País Vasco	154	70,3	141	64,4
A Rioxa	22	71,0	25	80,6
Ceuta e Melilla	0	0,0	2	12,5
Total	2.183	46,9	2.241	46,9

Doantes por cada millón de habitantes en Galicia e España 2008-2018

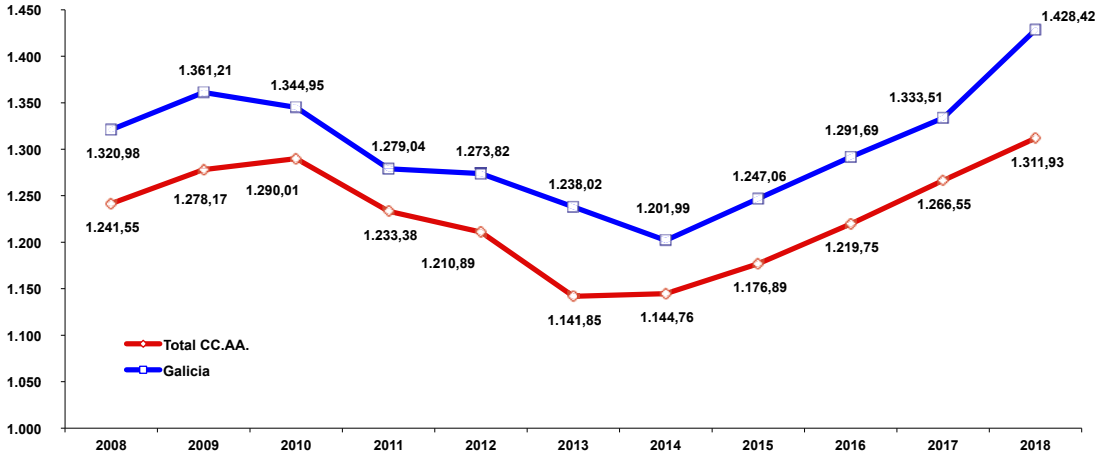
Fonte: Organización Nacional de Trasplantes

4.1.15.

porcentaxe superior ao peso relativo da poboación galega (5,8%). En relación ao ano anterior, este incremento foi do 6,8%, case tres puntos por riba da media española.

Este aumento do gasto sanitario xunto ao estancamento da poboación, repercute nunha nova medra do gasto medio por habitante. En termos por habitante, o gasto total ascendeu a 1.428,42 euros, superior ao gasto medio a nivel estatal que se sitúa en 1.311,93 euros. Ao longo do período 2008-2018 o gasto sanitario per cápita en Galicia sitúase por riba da media española, rexistrándose o diferencial máis acusado no último ano, con 116,49 euros (66,96 euros no ano anterior) (**cadro 4.1.16.**).

Gasto sanitario en euros por habitante en Galicia e España 2008-18

(Año 2018 provisional)

Fonte: Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social, *Recursos económicos del Sistema Nacional de Salud*

4.1.16.

Prestación farmacéutica a través de receita nas CC.AA. 2018

	Gasto farmacéutico			Receitas facturadas			Gasto medio por receita facturada	
	2018	18/17	18/11 (1)	2018	18/17	18/11 (1)	2018	18/11
	(en millóns de euros)	*(%)*	*(%)*	*(nº)*	*(%)*	*(%)*	*(en euros)*	*(%)*
Andalucía	1.833,1	4,1	0,5	175.156.159	2,6	-2,1	10,47	1,55
Aragón	329,7	2,6	-6,0	26.064.473	-0,8	-11,4	12,65	3,43
Asturias	278,6	1,6	-12,1	21.748.735	0,4	-14,1	12,81	1,26
Baleares	206,2	3,0	0,9	17.716.500	1,5	-2,2	11,64	1,39
Cantabria	146,2	3,9	3,4	11.421.001	3,0	-1,9	12,80	0,87
Castela-A Mancha	511,0	3,3	-5,2	44.401.802	1,7	-3,6	11,51	1,59
Castela e León	609,4	2,8	-8,3	52.771.977	1,7	-1,9	11,55	1,05
Cataluña	1.458,4	2,6	-13,3	137.034.189	0,5	-11,3	10,64	2,11
Canarias	492,7	4,6	1,1	44.599.827	3,3	6,9	11,05	1,28
C. Valenciana	1.266,1	2,8	-10,0	108.408.506	2,6	-5,0	11,68	0,17
Estremadura	319,8	1,6	-2,9	26.720.589	1,3	-1,3	11,97	0,25
Galicia	710,0	2,0	-14,4	63.023.782	1,2	-5,5	11,27	0,71
Madrid	1.240,0	4,5	4,6	106.903.076	2,0	-2,8	11,60	2,38
Murcia	347,4	0,9	-9,9	30.666.798	1,6	-2,4	11,33	- 0,70
Navarra	136,7	2,1	-7,8	11.830.405	1,2	-3,8	11,56	0,96
País Vasco	487,2	0,6	-8,8	36.829.067	-0,2	-15,4	13,23	0,84
A Rioxa	73,0	2,5	-8,0	6.258.280	2,9	-1,7	11,66	- 0,34
Ceuta	15,9	3,0	10,7	1.290.244	2,7	5,1	12,35	0,24
Melilla	14,5	3,1	20,0	1.110.310	3,5	5,8	13,07	- 0,38
Total	10.476,0	3,0	-5,9	923.955.720	1,7	-5,1	11,34	1,34

4.1.17.

En 2018 rexistrouse un incremento do gasto público en farmacia a través de receitas oficiais facturadas. Tras unha medra do 2% respecto ao ano anterior, o gasto farmacéutico en Galicia situouse en 710 millóns de euros, o que se corresponde en grande medida a un aumento no número de receitas facturadas, un 1,2% máis que no ano precedente. Tras esta evolución o importe medio por receita ascende a 11,27 euros, un 0,7% máis que no ano anterior (**cadro 4.1.17.**).

Este aumento no gasto farmacéutico mantén a Galicia como a quinta Comunidade Autónoma co gasto máis elevado, tras Andalucía, Cataluña, a Comunidade Valenciana e Madrid. Non obstante, en relación ao ano 2011, o gasto farmacéutico descendeu nun 14,4% en Galicia, a porcentaxe máis elevada de todas as CC.AA., 8,5 puntos porcentuais máis que na media do Estado. A reforma do modelo de prestación farmacéutica e as diversas medidas de eficiencia no gasto farmacéutico implantadas son factores que en grande medida contribuíron á redución do gasto sanitario. ❑

4.2.

Pobreza e cohesión social

O nivel de pobreza dun territorio vese influído pola incidencia de diferentes factores, entre os que se atopan non só os económicos senón tamén factores sociais e demográficos. Así, un dos indicadores máis salientables do grao de benestar social ven determinado pola forma en que se organizan as estruturas familiares en base ao número de persoas que perciben ingresos dentro da vivenda familiar. A *Enquisa de Poboación Activa* estima que no ano 2018 o 2,9% dos fogares galegos non dispoñían de ningunha persoa perceptora de ingresos (salario, algún tipo de pensión ou prestacións por desemprego), e no 42% das vivendas só unha persoa percibía algún ingreso económico, sendo estas porcentaxes as máis reducidas dende o comezo da recuperación económica.

Por segundo ano consecutivo diminúe o número de fogares sen perceptores de ingresos, rexistrándose 2.900 fogares menos nesta situación que no ano anterior. Como reflicte o **cadro 4.2.2.**, esta redución é consecuencia fundamentalmente da evolución na provincia da Coruña, onde o número de fogares nesta situación redúcese en 3.700 vivendas, o que contrasta co incremento de 1.400 fogares rexistrado en Pontevedra. Tras esta evolución, o 3,9% dos fogares de Pontevedra non percibe ningún tipo de ingresos, rexistrándose a porcentaxe máis baixa en Lugo, cun 2,2%, por diante da Coruña, cun 2,4%.

Na mesma liña, A Coruña presenta o maior descenso do número de fogares cun só perceptor de ingresos, con 7.800 vivendas menos, rexistrándose un descenso de 3.200 fogares no caso da provincia de Pontevedra. As provincias con maior peso relativo de vivendas cun só perceptor de ingresos son Ourense e Pontevedra, co 45,1% e 42%, respectivamente, rexistrándose novamente as porcentaxes máis reducidas en Lugo, cun 40,4%, e na Coruña, cun 41,5%.

Xunto á mellora que supón a redución de fogares sen perceptores de ingresos, a caída da poboación activa en Galicia favorece, en outros factores, o incremento no número de fogares nos que ningún dos seus membros ten a condición de activo. En 2018 un total de 345.700 fogares galegos estaban nesta situación, 500 máis que no ano anterior, o que representa o 31,8% do total dos fogares galegos. Nas 743.200 vivendas con polo menos un activo, en 59.200 fogares (o 8% deste

Indicadores de pobreza en Galicia 2016-17

		Galicia	
		2016	2017
Taxa de risco de pobreza (1)	*(%)*	16,06	15,87
Taxa de risco de pobreza ou exclusión social (Estratexia Europa 2020) (2)	*(%)*	20,33	20,26
Limiar monetario de pobreza segundo a composición do fogar (3)			
Fogar composto por unha persoa	*(euros)*	638,68	663,87
Fogar composto por dous adultos	*(euros)*	958,02	995,81
Fogar composto por dous adultos e dous menores de 14 anos	*(euros)*	1.341,23	1.394,13
Distribución entorno da renda baixa mediana (4)			
Taxa de risco de pobreza (40% da mediana)	*(%)*	5,18	5,13
Taxa de risco de pobreza (50% da mediana)	*(%)*	9,87	9,76
Taxa de risco de pobreza (70% da mediana)	*(%)*	24,22	24,13

(1) A taxa de risco de pobreza é a porcentaxe de persoas cun ingreso equivalente inferior ao limiar de risco de pobreza de Galicia, que se establece no 60% da mediana de ingresos equivalentes

(2) a poboación en risco de pobreza ou exclusión social é aquela que está nalgunha das seguintes situacións:
- En risco de pobreza (o 60% da mediana dos ingresos por unidade de consumo)
- En carencia material severa
- Persoas de 0 a 59 anos en fogares sen ingresos de traballo ou con baixa intensidade de ingresos de traballo.

(3) o limiar monetario de risco de pobreza é o produto do limiar de risco de pobreza de Galicia polas unidades de consumo de cada fogar.
As unidades de consumo de cada fogar constrúense asignando 1 ao primeiro adulto (persoa de 14 ou máis anos), 0,5 ao resto de adultos dese fogar e 0,3 a cada neno (persoa de menos de 14 anos).

(4) a distribución entorno ao limiar da renda baixa é a porcentaxe de persoas que teñen uns ingresos equivalentes inferiores ao 40%, 50% e 70% da mediana de ingresos equivalentes

Data de consulta: 11-01-19

Fonte: elaboración propia CES Galicia a partir de datos do IGE. *Enquisa estrutural a fogares*.

4.2.1.

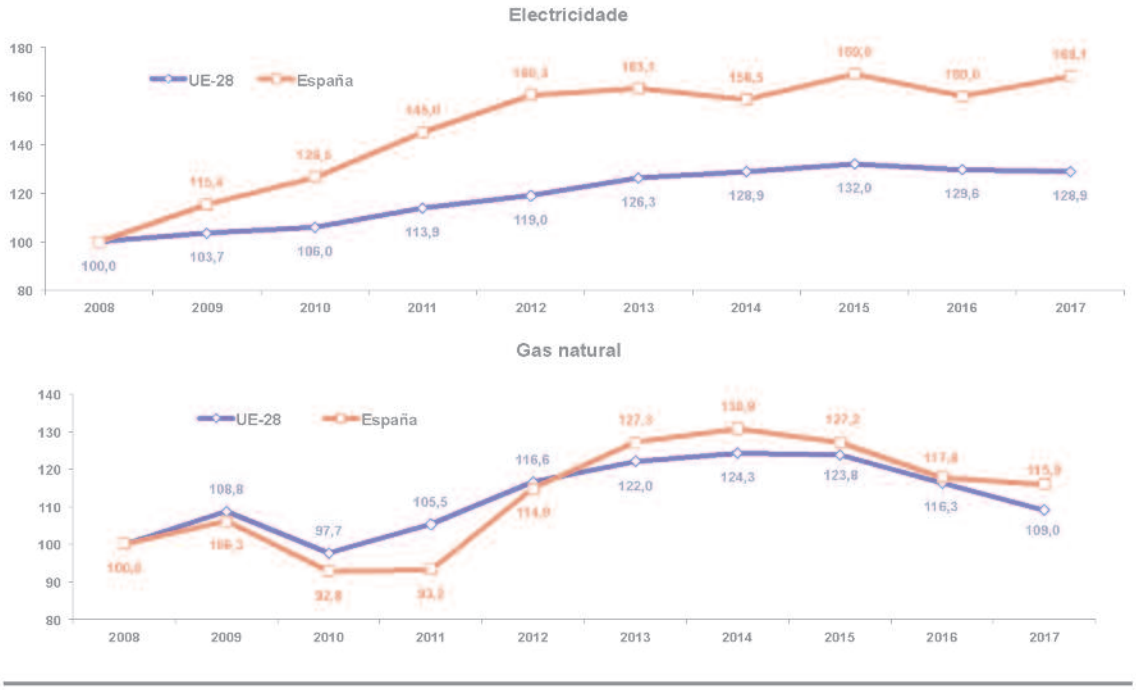
Vivendas familiares 2014-18

	2014	2015	2016	2017	2018
			(miles de vivendas)		
			Total fogares		
Galicia	1.078,3	1.081,9	1.087,4	1.089,7	1.088,8
A Coruña	447,2	448,8	453,6	457,0	452,3
Lugo	137,2	136,5	134,2	134,6	136,1
Ourense	137,8	136,2	136,4	134,0	135,2
Pontevedra	356,0	360,4	363,2	364,1	365,3
			Fogares sen perceptores de ingresos		
Galicia	32,3	32,9	37,0	34,7	31,8
A Coruña	11,4	10,8	14,1	14,4	10,7
Lugo	3,6	3,0	3,8	3,2	3,0
Ourense	4,2	4,5	3,8	4,0	3,8
Pontevedra	13,1	14,5	15,3	13,0	14,4
			Fogares cun só perceptor de ingresos		
Galicia	458,1	467,3	468,6	464,7	457,4
A Coruña	193,5	194,5	195,1	195,7	187,9
Lugo	55,9	55,3	54,5	54,0	55,0
Ourense	61,2	61,2	62,3	58,4	61,0
Pontevedra	147,5	156,4	156,7	156,6	153,4

Fonte: IGE, *EPA*

4.2.2.

Prezos da electricidade e gas natural para consumidores domésticos en España e UE-28 2008-17 (1)

(1) prezo base 2008=100
Fonte: EUROSTAT

4.2.3.

tipo de fogares) todos os membros activos están parados, 8.300 fogares menos que no ano anterior.

O prezo dos insumos básicos inflúe tamén na existencia de situacións de carencia material. Neste senso, no ano 2018 obsérvase un novo repunte no prezo da enerxía eléctrica para os consumidores domésticos en España (**cadro 4.2.3.**) fronte ao leve descenso que se produce na UE. Este aumento contribúe a perpetuar en España prezos notablemente superiores da enerxía eléctrica que na media UE-28. Segundo a *Enquisa de presupostos familiares* publicada polo IGE, o peso relativo do gasto medio dos fogares galegos en electricidade, gas e outros combustibles continúa a súa tendencia descendente iniciada no ano 2013, de xeito que en 2017 (último dato dispoñible) os fogares galegos dedicaron o 3,9% do seu orzamento a este concepto de gasto (3,8% de media no conxunto do Estado). En termos absolutos, o gasto medio por fogar neste concepto foi de 1.052,73 euros (1.097,35 euros en España), o que supuxo un incremento do 0,6% respecto ao ano anterior fronte ao 4% de media no conxunto do Estado.

Outro determinante da pobreza e exclusión social é o aceso á unha vivenda, e, polo tanto, as dificultades para acometer os pagamentos de gastos relacionados coa vivenda principal, hipoteca ou aluguer. Asociado a estas dificultades, os datos do INE sobre vivendas con execucións hipotecarias que se inician e inscriben nos rexistros da propiedade aumentan de xeito significativo tanto no caso das vivendas novas como de segunda man. No ano 2018 iniciáronse en Galicia un total de 1.076 execucións hipotecarias sobre vivendas, (un 37,9% máis que no ano anterior), das que 144 corresponden a execucións sobre vivendas novas (87% máis) e 932 a vivendas de segunda man (32,6% máis). Neste último ano, o peso relativo das execucións galegas no total estatal foi do 4,2%, situándose esta porcentaxe no 2,7% no caso das vivendas novas e no 4,5% no das execucións en vivendas de segunda man.

Asemade, o **cadro 4.2.5.** reflicte que en case as tres cuartas partes dos casos o seu titular é unha persoa xurídica (74%), sendo esta relación do 65,6% no conxunto do Estado. Comparado co ano anterior, tanto en Galicia

Gastos medios por fogar e distribución porcentual en Galicia e España 2017

	Galicia		España	
	(€)	(%)	(€)	(%)
Alugueres imputados de vivenda	5.063,99	18,8	5.627,06	19,3
Alimentos	3.887,19	14,4	3.806,51	13,0
Utilización de vehículos personais	2.325,35	8,6	2.101,54	7,2
Restauración e comedores	2.310,16	8,6	2.689,24	9,2
Vestido	1.248,83	4,6	1.141,15	3,9
Adquisición de vehículos	1.125,29	4,2	1.126,97	3,9
Electricidade, gas e outros combustibles	1.052,73	3,9	1.097,35	3,8
Seguros	951,02	3,5	1.015,06	3,5
Servizos postais, de telefonía e fax	770,79	2,9	839,93	2,9
Cuidado persoal	674,61	2,5	791,00	2,7
Subministro de auga e outros servizos relacionados coa vivenda	654,76	2,4	798,19	2,7
Alugueres reais de vivenda	596,97	2,2	1.004,84	3,4
Productos, aparatos e equipos médicos	577,73	2,1	599,98	2,1
Servizos recreativos, deportivos e culturais	450,78	1,7	539,90	1,8
Bens e servizos para o mantemento corrente do fogar	449,27	1,7	566,22	1,9
Total	26.962,72	100,0	29.188,19	100,0

Fonte: INE, Encuesta de presupuestos familiares.

4.2.4.

Vivendas con execucións hipotecarias iniciadas 2017-18

	2017		2018	
	Galicia	España	Galicia	España
Nº total de fincas	1.835	53.010	1.972	53.857
Vivendas	780	27.719	1.076	25.903
Vivenda nova	77	4.750	144	5.252
Vivenda segunda man	703	22.969	932	20.651
Persoas físicas	328	14.422	280	8.912
Persoas xurídicas	452	13.297	796	16.991

Fonte: INE, Estadísticas sobre ejecuciones hipotecarias

4.2.5.

como en España aumentan as execucións hipotecarias no caso das persoas xurídicas, descendendo por contra no das persoas físicas.

• **Pobreza**

Outro indicador de pobreza que abarca máis variables ademais da desigualdade monetaria é o definido na Estratexia Europa 2020 que incorpora aspectos como a situación laboral ou a escaseza de recursos materiais. Este índice, denominado AROPE (At Risk Of Poverty and/or Exclusion), inclúe tanto as persoas que se atopan en risco de pobreza monetaria como os fogares con moi baixa intensidade de traballo –están nesta situación as persoas con menos de 59 anos que viven en fogares cuxos membros adultos traballaron menos do 20% do seu potencial laboral total durante o ano anterior– e a privación material severa – porcentaxe de persoas que viven con escaseza de recursos ao non ter acceso, ao menos, a 4 dos seguintes 9 ítems: gastos imprevistos; unha semana de vacacións fóra da casa; pago da hipoteca ou das facturas de luz, auga, gas...; una comida de carne, polo, pescado ou proteína equivalente ao menos cada dous días; manter a vivenda a unha temperatura axeitada os meses de inverno; lavadora; televisión en cor; teléfono; e coche.

Segundo a información facilitada na *Enquisa estrutural a fogares* elaborada polo IGE, a taxa de risco de pobreza ou exclusión social (Estratexia Europa 2020) permanece

Risco de pobreza ou exclusión social (Estratexia Europa 2020) 2015-17 (1)

	2015	2016	2017
		(%)	
Total	22,55	20,33	20,26
A Coruña	19,13	18,04	18,65
Lugo	16,69	16,70	18,06
Ourense	23,33	24,53	21,72
Pontevedra	28,45	22,94	22,46
Nacionalidade	22,55	20,33	20,26
Española	21,77	19,32	19,59
Estranxeira	58,64	58,95	47,81
Fogares con ou sen nenos e mozos a cargo	22,55	20,33	20,26
Fogares con nenos e mozos a cargo	24,59	21,64	23,02
Un adulto con nenos e mozos a cargo	51,40	49,58	52,70
Dous adultos con nenos e mozos a cargo	21,63	20,40	20,80
Dous adultos cun neno e mozo a cargo	18,74	17,57	16,74
Dous adultos con dous ou máis nenos e mozos a cargo	24,17	22,95	24,10
Tres ou máis adultos con nenos e mozos a cargo	26,46	18,29	22,16
Fogares sen nenos e mozos a cargo	20,78	19,22	17,92
Un adulto sen nenos e mozos a cargo	26,62	21,79	24,65
Dous adultos sen nenos e mozos a cargo	20,35	20,08	17,70
Tres ou máis adultos sen nenos e mozos a cargo	18,90	17,19	15,41
Fogares segundo tipoloxías	22,55	20,33	20,26
Unipersoal	26,62	21,79	24,65
Sen núcleo	31,86	26,31	18,25
Parella con fillos	20,73	19,34	19,45
Parella sen fillos	16,23	17,16	14,99
Monoparental	38,59	35,57	36,52
Un núcleo e outros	23,51	18,34	17,94
Varios núcleos	21,95	14,43	17,25

(1) a poboación en risco de pobreza ou exclusión social é aquela que está nalgunha das seguintes situación: 1) risco de pobreza: o ingreso por unidade de consumo está por debaixo do 60% da mediana; 2) en carencia material severa; 3) Persoas de 0 a 59 anos que viven en fogares sen ingresos de traballo ou con baixa intensidade de ingresos de traballo, é dicir, onde o número de días que os adultos de 18 a 59 anos dese fogar tiveron ingresos por traballo supón ata o 20% do número total de días que poderían telos durante o ano natural anterior á realización da enquisa

Fonte: IGE, *Enquisa estrutural a fogares*

4.2.6.

practicamente constante en Galicia, para situarse en 2017 no 20,26%. Como se reflicte no **cadro 4.2.6.**, a distribución provincial da pobreza non é homoxénea, presentando as provincias do norte de Galicia as taxa de risco de pobreza ou exclusión social máis reducidas, con taxas sensiblemente inferiores á media galega. Lugo mantense como a provincia coa taxa máis reducida (o 18,06% da poboación atópase en situación de risco ou exclusión social), por diante de A Coruña, cun 18,65%, situándose no último ano Pontevedra coa taxa máis elevada cun 22,46% (21,72% en Ourense).

Nunha análise xeográfica máis pormenorizada, **cadro 4.2.7.**, obsérvase que a área de Pontevedra sur, que engloba ás comarcas de A Paradanta, O Baixo Miño e O Condado, presenta unha taxa de pobreza superior a 30%, superando á área de Pontevedra, con 27,2%, e ás áreas de Caldas-O Salnés, O Carballiño-O Ribeiro e Ourense sur (comarcas de Limia, Baixa Limia, Terra de Celanova, Verín e Viana), que superan o 25%. No extremo oposto, sitúanse a Mariña lucense, cunha taxa inferior ao 14%, a área de Santiago (A Barcala, O Sar e Santiago), cun 14,7%, e Ourense central (comarcas de Allariz e Maceda, Terra de Caldelas, Terra de Trives e Valdeorras), cun 15,4%.

Ao igual que acontece en termos territoriais, as variables demográficas tamén determinan a existencia de diferenzas no risco de pobreza. De xeito similar ao observado a nivel español ou europeo, a poboación

Risco de pobreza ou exclusión social (Estratexia Europa 2020) 2012-17: distribución segundo áreas

	2012	2016	2017
		(%)	
Total	23,58	20,33	20,26
A Coruña	21,49	18,04	18,65
A Coruña suroriental	21,33	14,69	16,54
Ferrol-Eume-Ortegal	19,77	24,03	18,97
Área da Costa da Morte	28,27	19,33	21,38
A Barbanza-Noia	28,53	20,81	19,12
Área da Coruña	19,14	15,80	19,66
Área de Santiago	19,91	16,00	14,66
Lugo	20,41	16,70	18,06
Lugo sur	32,49	23,98	18,30
Lugo oriental	16,53	12,57	17,42
Lugo central	18,52	16,86	19,82
A Mariña	18,57	13,50	13,94
Ourense	24,55	24,53	21,72
O Carballiño-O Ribeiro	29,88	30,41	25,66
Ourense central	25,44	18,42	15,38
Ourense sur	24,59	30,02	25,17
Área de Ourense	22,52	21,70	20,72
Pontevedra	26,86	22,94	22,46
Pontevedra nororiental	20,53	20,91	16,38
Pontevedra sur	33,12	26,65	30,27
Caldas-O Salnés	30,33	25,70	25,90
O Morrazo	30,08	22,15	21,19
Área de Pontevedra	25,11	20,71	27,21
Área de Vigo	24,97	22,16	19,03

Fonte: IGE, *Enquisa estrutual a fogares*

4.2.7.

Taxa de risco de pobreza ou exclusión social (Estratexia Europa 2020) 2015-17: distribución segundo sexo e grupos de idade (1)

	2015			2016			2017		
	Homes	Mulleres	Total	Homes	Mulleres	Total	Homes	Mulleres	Total
			(%)						
Total	22,64	22,48	22,55	20,63	20,05	20,33	20,04	20,45	20,26
Menos de 16 anos	25,15	23,58	24,40	22,25	22,89	22,56	23,59	23,88	23,73
De 16 a 24 anos	31,10	32,63	31,85	29,40	26,53	28,00	27,38	29,33	28,33
De 25 a 49 anos	24,16	24,48	24,32	21,40	20,50	20,95	20,68	20,99	20,83
De 50 a 64 anos	25,71	26,07	25,89	23,43	24,40	23,93	22,48	24,01	23,26
De 65 ou máis anos	12,24	13,94	13,21	12,33	13,14	12,79	11,81	13,25	12,63

(1) datos a 31 de decembro
Fonte: IGE, *Enquisa estrutural a fogares*

4.2.8.

entre 16 e 24 anos é a que rexistra unha maior incidencia, de xeito que en Galicia o 28,3% destas persoas estarían en risco de pobreza, sendo esta porcentaxe superior ao 23% para as persoas de entre 50 e 64 anos e os menores de 16 anos. Como se aprecia no **cadro 4.2.8.**, entre os meses de decembro de 2016 e 2017, a taxa de risco de pobreza e exclusión social aumenta entre as mulleres en todos os grupos de idade considerados agás no caso daquelas cunha idade comprendida entre 50 e 64 anos, mentres que entre os homes,

este incremento tan só se produce entre os menores de 16 anos.

Doutra banda, tal e como recolle o devandito **cadro 4.2.6.**, o risco de pobreza é moi superior para os estranxeiros que para os de nacionalidade española, se ben o diferencial entre ambos redúcese de xeito significativo. En 2017 a taxa de risco de pobreza e exclusión social foi do 47,8% para a poboación estranxeira fronte ao 19,6% para a española, cando no ano anterior estas porcentaxes ascendían a 59% e 19,3%, respectivamente.

A existencia de fogares con cargas familiares ou a tipoloxía dos mesmos son outros dos condicionantes dun maior ou menor risco de pobreza e exclusión social. O maior risco de pobreza segue a rexistrarse nos fogares compostos por un adulto con nenos e mozos a cargo, xa que tras o incremento experimentado en 2017, o 52,7% dos mesmos están nesta situación (49,6% no ano anterior). Diferenciando por tipoloxías, os fogares monoparentais son os que rexistran unha maior taxa, co 36,5% dos mesmos en situación de risco de pobreza ou exclusión (35,6% no ano anterior), por diante dos fogares unipersoais, cunha taxa do 24,7% (21,8% no ano precedente).

Finalmente, no concernente ao tamaño dos municipios, a diferenza do acontecido no ano anterior, en 2017 as porcentaxes máis reducidas da taxa de pobreza (EE2020) corresponden aos concellos entre 20.000 e 50.000 habitantes, cunha taxa do 17,8% (23,4% en 2016). Por contra, as máis elevadas rexístranse no caso do concellos cunha poboación entre 10.000 e 20.000 habitantes, cunha taxa do 22,3% (19,1% no ano anterior).

• Desigualdade

Reducir a desigualdade é un dos dezasete obxectivos recollidos pola Organización das Nacións Unidas (ONU) na súa Axenda 2030 para o Desenvolvemento Sostible, programa que persegue un futuro mellor e máis sostible para todas as persoas. Con todo, este organismo internacional sinala que a inequidade segue a crecer sen parar considerándoa ademais coma un desequilibrio arraigado. Consideran que a desigualdade é un dos maiores retos na actualidade e supón un importante obstáculo non só para o desenvolvemento senón tamén unha ameaza para a paz. Asemade, indica que a desigualdade é unha das principais causas da migración e menciona que esta desigualdade no desenvolvemento tamén é de xénero.

Segundo as cifras da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE), a desigualdade de ingresos atópase no seu nivel máis alto en 50 anos, sendo as diferenzas máis marcadas nos países en desenvolvemento e nas economías emerxentes.

Ademais das taxas de pobreza analizadas no apartado anterior, o grao de desigualdade pode medirse de xeito máis preciso a través tanto da evolución do coeficiente de Gini como da distribución da renda (**cadro 4.2.9.**).

Dunha banda, o coeficiente de Gini é un número entre 0 e 1, onde 0 correspóndese coa perfecta igualdade (todos teñen os mesmos ingresos) e o valor 1 coa perfecta desigualdade (unha persoa ten todos os ingresos e os demais ningún). Ao longo de toda a serie analizada, o valor do índice de Gini nas catro provincias galegas é inferior ao rexistrado no conxunto do Estado, acadando en Galicia no ano 2017, último dato dispoñible, un valor de 0,273. Un ano máis Lugo volve a presentar un valor inferior á media galega, situándose no último ano considerado tamén por baixo do valor galego a provincia de Ourense. Os datos do ano 2016 reflicten un índice de Gini do 0,341 de media no Estado.

Doutra banda, o indicador da distribución da renda S80/S20 calcúlase como o cociente entre o ingreso medio equivalente do quintil máis rico da poboación e o ingreso medio equivalente do quintil máis pobre. Este indicador mostra que no ano 2017 os ingresos medios do quintil máis rico da poboación son 4,18 veces superiores aos ingresos medios do quintil de poboación máis pobre. No conxunto do Estado, o quintil máis rico da poboación ten, de media, un ingreso medio 6,60 veces superiores ao quintil de poboación máis pobre.

En ambos os dous indicadores considerados a provincia da Coruña presenta os valores máis elevados, por

Desigualdade en Galicia e España 2009-17: Índice de Gini e distribución da renda S80/20 (1)

Índice de Gini (2)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Galicia	0,278	0,278	0,276	0,283	0,286	0,283	0,287	0,272	0,273
A Coruña	0,277	0,282	0,276	0,286	0,291	0,279	0,290	0,267	0,275
Lugo	0,276	0,266	0,268	0,278	0,264	0,274	0,265	0,266	0,261
Ourense	0,288	0,271	0,264	0,277	0,274	0,277	0,272	0,279	0,268
Pontevedra	0,274	0,276	0,280	0,279	0,288	0,289	0,291	0,276	0,275
España (4)	0,335	0,340	0,342	0,337	0,347	0,346	0,345	0,341	

Distribución da renda S80/S20 (3)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Galicia	4,13	4,16	4,21	4,47	4,51	4,45	4,50	4,16	4,18
A Coruña	4,14	4,22	4,22	4,53	4,64	4,34	4,47	4,02	4,25
Lugo	4,11	3,91	3,93	4,27	3,95	4,23	3,99	4,03	3,89
Ourense	4,34	3,98	3,93	4,39	4,22	4,27	4,28	4,32	4,11
Pontevedra	4,03	4,16	4,35	4,39	4,58	4,62	4,64	4,28	4,17
España (4)	6,20	6,30	6,50	6,30	6,80	6,90	6,60	6,60	

(1) datos a 31 de decembro de cada ano

(2) o índice de Gini mide a concentración dunha distribución de rendas entre os membros dun colectivo a partir do ingreso equivalente por persoa sendo éste o ingreso equivalente do fogar ao que pertence.

(3) distribución da renda S80/S20: cociente entre o ingreso medio equivalente do quintil máis rico da poboación e o ingreso medio equivalente do quintil máis pobre.

(4) Datos extraídos da Encuesta de condiciones de vida do INE. Os datos do INE fan referencia á renda do ano anterior á entrevista. Na taboa están integrados no ano que corresponden.

Fonte: IGE e INE

4.2.9.

diante de Pontevedra. Dunha banda, o índice de Gini sitúase nas dúas provincias en 0,275, en tanto que o indicador S80/S20 ascende a 4,25 na Coruña en tanto que os ingresos do quintil máis rico da poboación de Pontevedra é 4,17 veces superior aos ingresos do quintil máis pobre.

Dependencia e discapacidade

A *Enquisa estrutural a fogares* elaborada polo IGE recollía no seu módulo específico dedicado á dependencia que en 2017 residían en Galicia un total de 117.875 persoas en situación de dependencia, sendo as provincias de Ourense e Lugo onde os índices de incidencia son maiores como consecuencia do maior envellecemento da poboación. En xeral, o intenso envellecemento da poboación en Galicia obriga a destinar cada vez máis recursos á protección das persoas maiores con dependencia.

Os datos do Imserso facilitados polo Sistema para a Autonomía e Atención á Dependencia (SAAD) reflicten que en 2018 formalizáronse en Galicia un total de 80.184 solicitudes para acceder ás prestacións do SAAD, o que representa o 4,5% do total estatal. Comparado co ano anterior, o número de solicitudes descende en Galicia un 0,8% (612 solicitudes menos) o que contrasta co incremento do 3,3% rexistrado no conxunto do Estado.

En relación á poboación empadroada en Galicia, as solicitudes rexistradas representan o 2,97% da poboación da Comunidade Autónoma, fronte ao 3,78% de media no Estado. Isto sitúa novamente a Galicia como unha das CCAA con menor rateo, tan só por detrás de Ceuta e Melilla, Baleares, a C. Valenciana e Canarias no ano 2018.

Tendo en conta o incremento do número de resolucións no último ano, redúcese novamente o número de solicitudes pendentes de valoración, que se sitúa en 2018 nas 457 solicitudes fronte ás 1.503 solicitudes en lista de agarda de valoración no ano anterior.

No que respecta aos resultados das valoracións, tal e como se deduce do **cadro 4.2.10.**, o 14,8% das resolu-

Dependencia en Galicia e España 2017-18: principais indicadores (1)

	2017			2018		
	Galicia	España	G/E (%)	Galicia	España	G/E (%)
Solicitudes	80.796	1.711.379	4,7	80.184	1.767.186	4,5
Resolucións	79.293	1.591.166	5,0	79.727	1.638.618	4,9
Beneficiarios con dereito a prestación	67.228	1.264.951	5,3	67.903	1.304.312	5,2
Grado III	25.094	375.010	6,7	25.204	384.195	6,6
Grado II	23.601	475.744	5,0	23.520	490.680	4,8
Grado I	18.533	414.197	4,5	19.179	429.437	4,5
Beneficiarios con prestación	55.370	954.831	5,8	60.099	1.054.275	5,7
Prestacións	63.701	1.178.011	5,4	70.220	1.320.659	5,3
Prevención dependencia e Promoción A. Persoal	4.167	46.078	9,0	4.758	52.274	9,1
Teleasistencia	4.049	186.276	2,2	5.268	224.714	2,3
Axuda a domicilio	20.465	194.725	10,5	23.309	235.924	9,9
Centros de día/noite	7.062	90.959	7,8	7.173	94.802	7,6
Atención residencial	7.660	157.174	4,9	8.516	166.579	5,1
P. Económica vinculada servizo	6.806	110.669	6,1	8.132	132.491	6,1
P. Económica coidados familiares	13.392	385.476	3,5	12.953	406.849	3,2
P. Económica Asist. persoal	100	6.654	1,5	111	7.026	1,6
Rateo prestacións por persoa beneficiaria	1,15	1,23		1,17	1,25	

Grao III.- Gran dependencia: cando a persoa precisa axuda para realizar varias actividades básicas da vida cotiá varias veces ao día e, pola súa perda total de autonomía física, mental, intelectual ou sensorial, precisa o apoio indispensable e continuo doutra persoa ou ten necesidades de apoio xeneralizado para a súa autonomía persoal.

Grao II.- Dependencia grave: cando a persoa precisa axuda para realizar varias actividades básicas da vida cotiá, dúas ou tres veces ao día, pero non quere o apoio permanente dun coidador ou ten necesidades de apoio extenso para a súa autonomía persoal.

Grao I.- Dependencia moderada: cando a persoa precisa axuda para realizar varias actividades básicas da vida cotiá, polo menos unha vez ao día, ou ten necesidades de apoio intermitente ou limitado para a súa autonomía persoal.

(1) datos a 31 de decembro

Fonte: IMSERSO, *Sistema para la autonomía y atención a la dependencia*

4.2.10.

cións emitidas foron negativas, quedando os solicitantes fóra do sistema. A maioría dos ditames, 67.903 (o 85,2%), resultaron positivos, co correspondente recoñecemento do grao de dependencia. Comparado co resto das CC.AA., Galicia sitúase novamente como a terceira Comunidade Autónoma, tras Murcia e Canarias, coa maior porcentaxe de solicitudes favorables sobre ditaminadas, co 90,3% e 85,3%, respectivamente. No conxunto do Estado esta porcentaxe de resolucións positivas sitúase no 79,6%.

Os datos correspondentes ao ano 2018 reflicten a existencia en Galicia de 25.204 persoas recoñecidas como grandes dependentes (grado III), un colectivo que aumentou no último ano en 110 persoas (0,4%). O número de beneficiarios con prestación de grao II, ou dependencia grave, descende lixeiramente ata as 23.520 persoas (81 menos que en 2017). Ao igual que no ano anterior, o maior incremento prodúcese no caso dos beneficiarios de grao I, afectación moderada, cunha medra do 3,5% (646 beneficiarios máis), para situarse en 19.179 beneficiarios rexistrados no último ano.

Un indicador significativo da evolución do sistema é a análise da evolución do número de persoas con prestación. A asignación da prestación realízase mediante resolución administrativa, do Programa Individual de Atención (PIA), onde se determina a prestación ou servizo que lle corresponde a cada persoa dependente en función, entre outros aspectos, do seu grao de discapacidade e da súa capacidade económica.

Tras unha medra do 8,5% respecto ao ano anterior, o número de persoas atendidas polo sistema de dependencia ascende en 2018 ata os 60.099 beneficiarios, o que representa o 5,7% do total estatal, unha décima menos que no ano anterior. Atendendo ao seu peso re-

lativo na poboación total de Galicia, os beneficiarios con prestacións representan o 2,2%, situándose esta porcentaxe no 2,3% en España.

A pesar do devandito incremento dos beneficiarios con prestacións, o sistema continúa sen atender a 7.804 persoas cunha valoración positiva para acceder ás prestacións e que non están sendo atendidas. Tras o descenso da lista de agarda en máis de catro mil persoas, aínda están sen atender o 11,5% das persoas dependentes con dereito a prestación (17,6% no ano anterior), sendo esta porcentaxe case oito puntos inferior á do conxunto do Estado (19,2%).

As prestacións de atención á dependencia poderán ser, por unha banda, prestacións económicas para coidados familiares e vinculadas a servizos concretos, así como dispoñer dun asistente persoal e, por outra banda, poderán ter a natureza de servizos. O artigo 15 da Lei de dependencia determina o catálogo de servizos sociais, que comprenden os servizos de prevención da situación de dependencia e promoción da autonomía persoal, teleasistencia, o servizo de axuda a domicilio, os centros de día e de noite, e os servizos de atención residencial.

O número de prestacións concedidas ás persoas valoradas como dependentes volve a incrementarse no ano 2018, acadando as 70.220 prestacións, un 10,2% máis que no ano anterior. Tendo en conta o maior incremento rexistrado no conxunto do Estado (12,1%), o seu peso relativo descende ata o 5,3% das prestacións en España. O número total de prestacións por persoa beneficiaria é de 1,17 en Galicia, mentres que a media estatal é de 1,25 prestacións por beneficiario.

Segundo os datos recollidos no **cadro 4.2.10.**, o 30,2% das prestacións en Galicia son de tipo económico fronte ao 69,8% das prestacións por servizos. En comparación co acontecido no conxunto do Estado, esta distribución presenta importantes diferenzas xa que o 41,4% son prestacións de tipo económico e o 58,6% restante son de servizos. Entre as prestacións económicas cómpre mencionar que en 2018 o 18,4% das prestacións totais galegas son prestacións para coidados no entorno familiar (30,8% no Estado).

No concernente ás prestacións por servizos salienta o elevado peso relativo das prestacións de axuda a domicilio, un 33,2% do total en Galicia fronte a só o 17,9% de media no Estado. Igualmente destaca a reducida importancia relativa en Galicia da teleasistencia, que a pesar do incremento, supón tan só o 7,5% das prestacións, lonxe do 17% en España.

No concernente aos centros de día e á atención residencial destinados a persoas maiores, **cadro 4.2.11.**, Galicia conta en 2018 cun total de 252 residencias, das que máis de tres cuartas partes (193 residencias) son de iniciativa privada, ascendendo o número de prazas ofrecidas ata as 19.884, das que 15.353 son privadas (77,2%). Entre as 59 residencias de iniciativa pública, a administración autonómica ten 30 residencias, cunha oferta de 3.449 prazas, o que representa o 76,1% das prazas públicas.

No caso dos centros de día, Galicia conta con 222 centros e unha oferta total de 8.410 prazas. Ao igual que acontece no caso das residencias, predominan os centros privados, que representan máis de seis de cada dez centros e prazas (135 centros e 5.224 prazas ofertadas).

O **cadro 4.2.13.** amosa que o número de afiliados ao convenio de coidadores non profesionais en Galicia continúa descendendo en 2018 para situarse nas 813 persoas, o 10,8% do total estatal, caída consecuencia da eliminación do financiamento estatal das cotizacións á Seguridade Social dos coidadores non profesionais.

Finalmente, no que respecta á contratación de persoas con algún tipo de discapacidade (**cadro 4.2.14.**), no último ano asináronse en Galicia un total 739 contratos indefinidos para persoas con discapacidade, dos que 465 son a xornada completa. Os contratos temporais a persoas con discapacidade ascenderon a 1.632, dos que 978 son a xornada completa. De cada 1.000 contratos indefinidos asinados en Galicia no último ano 13,3 corresponden a persoas con discapacidade (8 no conxunto do Estado), e de cada 10.000 contratos temporais 16,6 son de persoas con discapacidade (12,7 en España). Tal como se observa no **cadro 4.2.12.**, o número de centros de atención a persoas discapacitadas

Residencias e Centros de Día destinados a persoas maiores en Galicia 2018 (1)

	Privadas		Pública autonómica e institucional		Pública local		Total	
	nº	prazas	nº	prazas	nº	prazas	nº	prazas
				Residenciais				
Galicia	193	15.353	41	3.788	18	743	252	19.884
A Coruña	60	4.959	16	1.663	1	37	77	6.659
Lugo	27	2.698	7	686	4	150	38	3.534
Ourense	60	3.955	10	542	10	437	80	4.934
Pontevedra	46	3.741	8	897	3	119	57	4.757
				Centros de día				
Galicia	135	5.224	64	2.528	23	658	222	8.410
A Coruña	49	2.011	24	1.088	5	175	78	3.274
Lugo	15	687	13	444	11	273	39	1.404
Ourense	16	544	12	441	6	130	34	1.115
Pontevedra	55	1.982	15	555	1	80	71	2.617

(1) datos a 31 de decembro de 2018
Fonte: Consellería de Política Social

4.2.11.

Entidades prestadoras de servizos sociais 2018 (1)

	A Coruña	Lugo	Ourense	Outra (2)	Pontevedra	TOTAL
Iniciativa privada con ánimo de lucro	189	57	97		175	518
Discapacidade		1			3	4
Infancia	93	18	26		73	210
Maiores	96	38	71		99	304
Iniciativa pública	233	120	114	9	164	640
Comunidade	22	15	14		23	74
Discapacidade	13	2	6		3	24
Familia	3	1	2		3	9
Igualdade				9		9
Inclusión	2		1		4	7
Infancia	130	52	45		97	318
Maiores	58	49	41		33	181
Menores	5	1	5		7	18
Iniciativa social	196	81	104	1	173	555
Comunidade	1				2	3
Discapacidade	90	34	31		69	224
Igualdade		1		1		2
Inclusión	29	1	10		22	62
Infancia	24	2	5		33	64
Maiores	36	28	47		20	131
Menores	16	15	11		27	69
TOTAL	618	258	315	10	512	1713

(1) 31 decembro de 2018
(2) fai referencia a entidades que teñen o seu domicilio social fora de Galicia
Fonte: Consellería de Política Social

4.2.12.

Coidadores non profesionais: afiliados en alta na Seguridade Social 2009-18 (1)

	Galicia	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	España	Galicia / España
							(%)
2009	6.053	2.328	714	957	2.054	100.423	6,0
2010	8.752	3.115	1.141	1.617	2.879	150.566	5,8
2011	8.206	2.923	1.063	1.420	2.800	173.424	4,7
2012	2.316	753	390	479	694	23.933	9,7
2013	1.737	567	304	358	508	16.736	10,4
2014	1.393	465	251	287	390	13.553	10,3
2015	1.110	370	201	222	317	11.189	9,9
2016	1.008	347	176	197	288	9.753	10,3
2017	911	326	162	161	262	8.498	10,7
2018	813	299	150	121	243	7.524	10,8

(1) datos a 31 de decembro de cada ano

A Disposición Transitoria decimoterceira do Real Decreto-Lei 20/2012 establece que os convenios especiais no Sistema da Seguridade Social dos coidadores non profesionais extinguiranse o día 31 de agosto de 2012, agás que o subscritor solicite expresamente o mantemento do mesmo; neste caso, dende o día 1 de setembro ata o 31 de decembro de 2012 a cotización terá unha redución do 10%, estando o 5% restante da cota a cargo da Administración e o 85% a cargo do coidador. A partir do día 1 de xaneiro de 2013, o convenio especial será a cargo exclusivamente do coidador profesional.

Fonte: Seguridad Social

4.2.13.

Contratos de traballo iniciais para persoas discapacitadas en Galicia e España 2018 (1)

	Galicia					España	G / E
	Total	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra		
							(%)
C. indefinidos persoas con discapacidade	739	296	109	71	263	11.619	6,4
Homes	433	171	72	39	151	7.017	6,2
Mulleres	306	125	37	32	112	4.602	6,6
Xornada completa	465	171	63	50	181	6.972	6,7
Xornada parcial	244	109	43	21	71	3.890	6,3
Fixos discontinuos	30	16	3	-	11	757	4,0
C. temporais persoas con discapacidade	1.632	596	162	138	736	25.309	6,4
Homes	988	364	109	80	435	15.563	6,3
Mulleres	644	232	53	58	301	9.746	6,6
Xornada completa	978	334	99	79	466	15.477	6,3
Xornada parcial	654	262	63	59	270	9.832	6,7
12 meses	1.599	584	159	131	725	24.435	6,5
de 12 a 18 meses	28	10	2	6	10	697	4,0
de 18 a 24 meses	2	-	-	1	1	63	3,2
máis de 24 meses	3	2	1	-	-	114	2,6
Prórroga contratos temporais a discapacitados	771	296	80	58	337	13.681	5,6
C. convertidos en indefinidos de persoas con discapacidade							
C. Temporais a persoas discapacidade	320	142	26	23	129	5.943	5,4
C. Temporais a persoas discapacidade (inclue contratos en CEE)	1.632	596	162	138	736	25.309	6,4
C. Indefinidos bonificados a persoas con discapcidade	1.270	562	153	118	437	23.865	5,3

(1) datos acumulados a 31/12

Fonte: Servicio Público de Empleo Estatal

4.2.14.

Fogares 2008, 2016 e 2017: tipoloxías segundo o tamaño do concello (1)

	< 10.000 hb.	Entre 10.000 e 20.000 hb	Entre 20.000 e 50.000 hb.	>50.000 hb	Total
			(%)		
Unipersoal					
2008	23,2	17,5	16,8	18,9	19,6
2016	23,0	17,6	18,9	22,5	21,2
2017	22,8	19,1	19,6	22,6	21,7
Sen núcleo					
2008	3,2	1,7	1,5	2,9	2,6
2016	2,4	1,9	1,1	1,9	1,9
2017	2,2	1,7	1,3	1,9	1,9
Parella con fillos					
2008	27,9	38,5	39,6	38,0	35,2
2016	27,1	36,5	37,6	32,1	32,3
2017	27,3	36,7	34,7	33,2	32,1
Parella sen fillos					
2008	21,3	21,6	23,0	20,7	21,4
2016	25,7	22,5	23,4	23,9	24,1
2017	24,5	21,1	25,6	24,3	24,2
Monoparental					
2008	7,2	7,7	7,9	10,6	8,6
2016	7,4	11,2	10,7	12,2	10,4
2017	8,1	9,9	10,2	11,3	9,9
Un núcleo e outros					
2008	11,6	8,6	7,4	6,2	8,5
2016	9,7	6,4	5,8	5,4	6,9
2017	10,0	7,4	5,2	4,9	6,9
Varios núcleos					
2008	5,7	4,4	3,9	2,6	4,0
2016	4,7	3,8	2,5	2,2	3,3
2017	5,1	4,1	3,5	1,8	3,5
Total	100	100	100	100	100

(1) Datos a 31 de decembro de cada ano
Fonte: IGE, *Enquisa estrutural a fogares*

4.2.15.

en Galicia é de 252, dos que tan só 24 son de titularidade pública.

Familia e infancia

Segundo datos da *Enquisa estrutural de fogares* do IGE, a 31 de decembro de 2017, o 32,1% dos fogares galegos estaban compostos por unha parella con fillos, **cadro 4.2.15.**, 3,1 puntos porcentuais menos que no ano 2008, seguidos dos fogares compostos por parellas sen fillos, co 24,2%, 2,8 puntos porcentuais máis que no ano 2008. Asemade, cómpre mencionar que o 21,7% dos fogares galegos son unipersoais (19,6% a 31 de decembro de 2008); e dos 229.841 fogares unipersoais existentes en Galicia no ano 2017, no 51,3% a persoa ten 65 ou máis anos (33,8% se son homes e 63,8% se son mulleres). As proxección de fogares 2016-2031 do INE estima que no ano 2031 en Galicia os fogares unipersoais acadarán os 347.000.

A tipoloxía de fogar máis numerosa en Galicia é a parella con fillos, pero a súa porcentaxe sobre o total de fogares descende dende o 35,2% no ano 2008 ata os 32,1% do ano 2017, o valor mínimo da serie considerada. Por contra, os fogares compostos por parellas sen fillos acadan no ano 2017 as porcentaxes máis elevadas da serie¸ rexistrándose o valor mínimo en 2008, cun 21,4%. Asemade, cómpre resaltar que a porcentaxe de fogares onde non reside ningún menor de 16 anos pasa do 75,9% en 2008 ao 76,7% do total en 2017. As proxección de fogares 2018-2033 do INE estima que no ano 2033 en Galicia os fogares nos que residan máis de tres persoas serán case 191.000, un 16,9% inferior ao estimado para 2018, aumentando un 11,7% o número de fogares formados por unha ou dúas persoas.

Galicia contaba en 2018 cun total de 573 escolas infantís, que ofertaban 31.639 prazas (**cadro 4.2.16.**). Tendo en conta que a poboación galega de 0 a 3 anos ascende

Escolas infantís 2018: distribución segundo tipo de iniciativa e provincia

	Centros	Prazas		
			poboación 0-3 anos	prazas / poboación *(prazas / 100 habs.)*
Iniciativa pública	312	17.685	77.365	22,9
A Coruña	129	8.127	33.123	24,5
Lugo	51	2.258	8.536	26,5
Ourense	44	1.871	7.312	25,6
Pontevedra	88	5.429	28.394	19,1
Iniciativa privada con ánimo de lucro	200	10.365	77.365	13,4
A Coruña	88	4.582	33.123	13,8
Lugo	18	860	8.536	10,1
Ourense	26	1.125	7.312	15,4
Pontevedra	68	3.798	28.394	13,4
Iniciativa social	61	3.589	77.365	4,6
A Coruña	24	1.344	33.123	4,1
Lugo	2	60	8.536	0,7
Ourense	4	112	7.312	1,5
Pontevedra	31	2.073	28.394	7,3
Total	573	31.639	77.365	40,9
A Coruña	241	14.053	33.123	42,4
Lugo	71	3.178	8.536	37,2
Ourense	74	3.108	7.312	42,5
Pontevedra	187	11.300	28.394	39,8

Fonte: Consellería de Política Social

4.2.16.

a 77.365 nenos, a rateo praza por cada 100 nenos sitúase en 40,9, case tres puntos máis que no ano anterior (38,1 prazas por cada cen nenos). No último ano, Ourense sitúase como a provincia que rexistra a proporción máis elevada dado que os 74 centros existentes ofrecen unha rateo de 42,5 prazas, oito prazas máis que no ano anterior. Séguelle A Coruña e Pontevedra, con 42,4 e 39,8 prazas por cada cen nenos de 0-3 anos (40,9 e 38,2 prazas no ano 2017), e finalmente Lugo, cunha rateo de 37,2 prazas por cada 100 nenos menores de 3 anos (30 no ano anterior).

Violencia de xénero e maltrato infantil

A violencia de xénero defínese como a manifestación da discriminación, a situación de desigualdade e as relacións de poder dos homes sobre as mulleres, que se exerce sobre estas por parte de quen sexan ou teñan sido os seus cónxuxes, ou de quen están ou teñan estado ligados a elas por relacións similares de afectividade, aínda sen convivencia, e comprende todo acto de violencia física e psicolóxica, incluídas as agresións á liberdade sexual, as ameazas, as coaccións ou a privación arbitraria de liberdade.

O número de mulleres vítimas mortais por violencia de xénero en Galicia no conxunto do ano 2018 ascendeu a tres, senso asasinadas un total de 47 no conxunto do Estado. En termos relativos, a taxa de mulleres asasinadas por millóns de mulleres de 15 e máis anos situouse en Galicia en 1,6 situándose esta rateo no 2,3 no conxunto do Estado. Se se considera a evolución dende o ano 2003, primeiro ano do que se dispón de información, o número de mulleres asasinadas en Galicia ascendeu a 58, o que representa o 5,9% do total estatal.

Tomado como indicador de benestar social a incidencia da violencia en xeral e da violencia de xénero de forma particular, en Galicia o número de chamadas pertinentes realizadas en Galicia ao 016 –teléfono posto en marcha en setembro de 2007 que ofrece información e asesora-

Violencia de xénero en Galicia e España 2018

	Galicia	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	España	G / E (%)
Chamadas pertinentes	3.015	1.376	250	306	1.083	71.775	4,2
Usuarias	2.087	953	178	202	754	49.209	4,2
Familiares/achegados	828	384	66	87	291	20.151	4,1
Outros	100	39	6	17	38	2.415	4,1
Non consta	39	21	3	5	10	1.600	2,4
Axudas concedidas Art. 27	83					519	16,0
Axudas cambio residencia	134	73	12	8	41	3.192	4,2
Contratos bonificados	87	36	12	11	28	1.075	8,1
Contratos de substitución	17	10	2	1	4	313	5,4
Número de denuncias	4.763	1.927	494	579	1.763	125.223	3,8
Presentadas directamente víctima	267	41	19	32	175	3.881	6,9
Presentadas directamente familiares	8	-	-	-	8	390	2,1
Atestado policial con denuncia víctima	3.502	1.494	387	405	1.216	81.826	4,3
Atestado policial con denuncia familiares	132	84	5	10	33	2.145	6,2
Atestado policial. Intervención directa policía	320	61	35	72	152	19.264	1,7
Parte de lesiones	466	228	39	32	167	11.563	4,0
Servizos asistencia a terceiros	68	19	9	28	12	6.154	1,1
Dispositivos electrónicos							
Instalacións acumuladas	162	43	19	23	77	6123	2,6
Desinstalacións acumuladas	124	33	15	20	56	4940	2,5
Dispositivos activos	38	10	4	3	21	1183	3,2
Perceptoras de Renda Activa de Inserción	1.109	487	136	138	348	29.802	3,7
Seguemento integral	3.532	1.559	466	405	1.102	58.498	6,0
Casos con protección policial	2.078	1.087	223	180	588	33.063	6,3
Usuarias ATENPRO (1)	534	336	39	20	139	13.376	4,0
Vítimas mortais	3	2	-	-	1	47	6,4
Convivencia	2	2	-	-	-	28	7,1
Non convivencia	1	-		-	1	16	6,25
Non consta	-	-	-	-	-	3	-
Ordes de protección	1.109	487	136	138	348	58.534	1,9
Incoadas	1.464	569	132	371	392	29.267	5,0
Resoltas. Adoptadas.	970	379	65	290	236	19.934	4,9
Resoltas. Denegadas	484	181	67	80	156	8.781	5,5
Pendentes final trimestre	-	-	-	-	-	3	-
Resoltas. Inadmitidas	10	9	-	1	-	549	1,8

(1) Servizo telefónico de atención e protección para vítimas de violencia de xénero
Fonte: Delegación del Gobierno para la violencia de género

4.2.17.

mento xurídico en materia de violencia de xénero con carácter gratuíto e universal– descendeu no ano 2017 acadando as 3.015 chamadas, 449 menos que no ano anterior, o que supón o 4,2% do total estatal. Do total de chamadas pertinentes rexistradas en Galicia, 2.087 foron realizadas polas propias usuarias (315 chamadas menos que en 2017) e 828 por familiares ou persoas achegadas (139 menos quer no ano precedente).

O número de denuncias realizadas no último ano descende respecto ao ano anterior, rexistrándose un total de 4.763 denuncias (180 menos que en 2017), o 3,8% do total estatal. Como se desprende do **cadro 4.2.17.**, o 73,5% do total de denuncias corresponden a atestados policiais con denuncia da vítima, con 3.502 denuncias (o 4,3% das rexistradas en España), situándose esta porcentaxe máis de oito puntos por riba da media estatal.

No que respecta aos dereitos laborais e económicos, o número de contratos bonificados a mulleres vítimas da violencia de xénero ascendeu no último ano a 87 (33 contratos máis que no ano anterior), o que representa o 8,1% do total estatal. Así mesmo, o número de mulleres perceptoras da Renda Activa de Inserción redúcese novamente acadando as 1.109 preceptoras (104 menos que no ano anterior), o que supón o 3,7% das perceptoras en España.

Na Comunidade Autónoma existen diferentes programas e actuacións dirixidas á atención de menores en situación de desprotección social e de prevención da violencia ou maltrato infantil. Segundo a Memoria da Conselleira de Política Social correspondente ao ano 2017, última memoria publicada, estes programas son os seguintes:

1.- Atención a menores en situación de desprotección social:

1.1.- Atención a menores en centros de protección: Este programa ten por finalidade prestar atención nunha institución a aqueles menores que, por distintas circunstancias sociofamiliares, necesitan ser separados temporalmente do seu núcleo familiar e para os que non é viable a utilización doutro recurso. A 31 de decembro de 2017 Galicia dispoñía de 4 centros de titularidade pública nos que se atenderon a 248 menores (221 en réxime de internado), e 69 centros concertados dependentes e entidades colaboradoras de iniciativa social nos que se atenderon 1.277 menores (862 en réxime de internado).

Asemade, mediante a colaboración con outras institucións realízanse contratos individualizados para a atención de menores con características que requiran unha atención en centros especializados. No ano 2017, último dato dispoñible, o número de menores atendidos ascendeu a 26, dos que 12 son nenos e 14 nenas.

1.2.- Acollemento familiar: O acollemento familiar pode definirse como aquel recurso de protección temporal e revogable, orientado ao coidado de menores que se atopan privados, aínda que sexa circunstancialmente, dunha axeitada atención e que consiste en confiar o coidado dun menor a unha persoa ou familia que reúna as condicións persoais, educativas e materiais necesarias para proporcionarlle unha vida familiar. O acollemento pode facerse na familia extensa o menor ou ben en familias alleas. Ademais o acollemento pode ser remunerado ou non, en función das circunstancias socioeconómicas e persoais do menor e acolledores e o tipo de acollemento. No ano 2017 beneficiáronse deste programa un total de 1.265 menores, dos que 1.013 foron acollidos pola súa familia extensa e 252 por familias alleas.

1.3.- Adopción de menores: A finalidade deste programa é proporcionarlles aos menores en situación legal de seren adoptados, unha familia que satisfaga as súas necesidades afectivas, socioeducativas e de desenvolvemento persoas, facendo prevalecer o interese do menos sobre calquera outros. A adopción constitúe un acto xurídico mediante o que se establece unha relación de filiación entre os adoptantes e o/a menor, extinguíndose así os vínculos deste cos súa familias de orixe, e integrándose plenamente no seu novo núcleo familiar cunha equiparación plebe de dereitos cos familia biolóxica. En Galicia no ano 2017 volve a descender o número de solicitudes de adopción nacional, que se sitúa en 89 (27 menos que no ano precedente), producíndose 43 autos de adopción nacional (17 máis que no ano anterior). No que respecta ás solicitudes de adopcións internacionais, ao longo do ano 2017 presentáronse 64 solicitudes de adopción (13 menos que no ano precedente) e producíronse 52 preasignacións de menores en adopción internacional (4 máis).

1.4.- Programa Mentor: Recurso mediante o que proporciona información, formación e acompañamento á inserción dos menores tutelados, ou en garda pola Administración autonómica, co fin de que poidan conseguir unha inserción laboral e social plenamente independente. No ano 2017 a poboación sobre a que incidiu o programa estivo formada por 519 mozos e mozas cos que se desenvolveron accións encamiñadas a súa inserción laboral.

1.5.- Programa de Integración Familiar (PIF): Programa de intervención con menores e as súas familias, co obxecto de acadar unha convivencia normalizada no ámbito familiar mediante unha intervención educativa, terapéutica e asistencial. No ano 2017 foron atendidos 326 nenos e 191 familias.

1.6.- Programa "Na Rúa"": Este programa socieducativo está destinado a nenos e nenas, preferentemente adolescentes de 15 a 18 anos, e as súas familias. Ten como obxectivo xeral favorecer procesos de inserción social de menores e familias, a través dunha intervención socioeducativa e preventiva. Abarca diferentes contextos: persoal e grupal, familiar, escolar, prelaboral e sociocomunitario. Desenvólvese nas cidades de Lugo, Vigo e A Coruña, sendo atendidos en 2017 un total de 81 menores.

1.7.- Programa "Espabila": Presta especial atención no tempo de ocio aos menores que se atopan en situación de risco ou desprotección social, ofrecéndolles a posibilidade de participar nas diversas actividades que promoven o desenvolvemento persoal e social. No último ano considerado foron atendidos 225 menores nos concellos de Ourense, Vigo, Lugo e A Coruña.

1.8.- Programa de avaliación e tratamento terapéutico de menores en situación de risco e desamparo: Este programa de colaboración entre a Consellería de Política Social e a Fundación Universidade da Coruña inclúe o deseño e aplicación do tratamento terapéutico aos menores derivados polos equipos técnicos de menores. Beneficiáronse deste programa 225 menores no ano 2017.

1.9.- Programa de intervención ambulatoria con adolescentes que teñan aberto expediente de protección e en conflito social: Este programa ten por obxecto a asistencia individualizada e especializada nos eidos psicolóxico e socio educativo dos menores que presentan perfís caracterizados por condutas disociais, comisión de delitos, consumo de drogas, fracaso, expulsión e/ou violencia escolar, pertenza a pandillas disociais, trastornos psicopatolóxicos, etc.. No ano 2017 asistiron 110 adolescentes ao dito programa.

1.10.- Teléfono da infancia (116111): Liña gratuíta de atención, apoio e escoita a menores, así como de denuncia de situacións de malos tratos á infancia. No ano 2017 atendéronse en Galicia 1.071 chamadas, das que o 56% estaban dirixidas a obter asesoramento ou información.

1.11.- Rexistro Unificado de Maltrato Infantil (RUMI): O RUMI é un instrumento informático de rexistro e notificación de maltrato infantil destinado aos profesionais que simplifica e axiliza a actuación ante unha situación de risco para un/unha menor. O rexistro está actualmente a disposición de dous colectivos fundamentais, sos profesionais do ámbito educativo e os das forzas de orde pública. No ano 2017 rexistráronse 10 notificacións.

2.- Programas de execución de medidas xudiciais:
As 1.004 medidas xudiciais que estiveron en execución durante o ano 2017 afectaron a un total de 681 menores maiores de catorce anos, dos que o 78,6% son homes. Os tres delitos máis frecuentes cometidos polos menores que executaron medidas xudiciais en 2017 foron os de lesións, furto e roubo con violencia ou intimidación, no caso dos delitos. ❑

4.3.

Cobertura social

O crecemento económico e a cohesión social son variables que deben avanzar de xeito paralelo sobre a base de instrumentos de redistribución eficientes. O modelo de protección pública en España susténtase en distintos instrumentos de garantía de rendas, dentro dos que as prestacións do sistema da Seguridade Social teñen un papel preponderante.

Tal e como se sinalaba na memoria socioeconómica do ano anterior, a función de cohesión, de diminución das desigualdades e de protección social do sistema é especialmente notoria en territorios como Galicia, cunha estrutura económica e demográfica onde as prestacións e subsidios sociais son a principal fonte de rendas de moitos fogares. A *Enquisa estrutural a fogares* publicada polo IGE reflicte que no 31,5% dos fogares galegos o 100% dos seus ingresos proviñan en 2017 (último dato dispoñible) das prestacións; ascendendo esta porcentaxe ata o 43,1% no caso daqueles fogares galegos onde as prestacións representan máis da metade dos seus ingresos. No concernente á evolución dos fogares onde todos os seus ingresos proveñen das prestacións, cómpre destacar que no último ano considerado ráchase a tendencia descendente iniciada coa recuperación económica, reducíndose non obstante o peso relativo dos fogares onde máis da metade dos seus ingresos proveñen das prestacións (30,8% e 43,5% no ano 2016, respectivamente).

No ano 2018 volve a descender en Galicia o número total de persoas beneficiarias de pensións contributivas, non contributivas e prestacións por desemprego, que se sitúa en 890.228 beneficiarios, 1.330 menos que no ano anterior (-0,1%). Con todo, se se consideran individualmente, cómpre indicar que fronte ao incremento de 3.255 persoas beneficiarias de pensións contributivas (0,4%), diminúen as de pensións non contributivas en 916 menos (-2,3%), así como os beneficiarios de prestacións por desemprego, cunha redución de 3.669 persoas (-4%).

Galicia mantense como a segunda Comunidade Autónoma co importe medio das pensións contributivas máis baixo, por detrás de Estremadura, con 799,64 €/mes no ano 2018, rexistrándose novamente un incremento do diferencial con respecto á media estatal, que se sitúa en 145,05 euros ao mes, 2,16 euros máis que no ano anterior.

Prestacións 2017-18: distribución segundo tipo de cobertura

	número		importe medio	
	2017	2018	2017	2018
Pensións contributivas	*(medias anuais, en miles)*		*(en € / mes)*	
Total	758,7	762,0	777,7	799,6
Incapacidade permanente	69,8	70,0	835,4	849,1
Xubilación	471,5	474,8	884,9	910,6
Viúvez	187,3	187,0	548,1	563,3
Orfandade e favor familiar	30,2	30,2	395,0	404,0
Pensións non contributivas				
Total	40,1	39,2		
Invalidez	15,2	14,8	396,8	407,9
Xubilación	24,9	24,4	358,4	369,1
LISMI	0,4	0,3		
Prestacións por desemprego *	*(datos a 31-12 , en miles)*		*(en € / mes)*	
Total	92,8	89,1		
Contributivas	40,8	42,3	792,5	803,1
Subsidios	40,2	39,2	426,0	430,3
Renta activa de inserción	9,4	7,6	426,0	430,3
programa de activación para o emprego	2,3	0,0	426,0	430,3
	(beneficiarios anuais)			
RISGA	10.371	10.160	439,78	439,29
AIS	2.623	2.913	1.131,80	1.057,94

(*) A contía media das prestacións asistenciais (subsidios, renda agraria, RAI e PAE), é do 80% do IPREM=426,00 euros (14,20 € x 30 días) para o ano 2017, e no 2018 é de 430,27 euros (14,34 x 30 días)

LISMI: Lei de integración social do minusválido

RISGA: Renda de integración social de Galicia

AIS: Axudas de inclusión social. Pago único.

Fonte: Ministerio deTrabajo, Migraciones y Seguridad Social e Consellería de Política Social.

4.3.1.

Pensións contributivas en Galicia e España 2017-18: distribución segundo clase

	Galicia			España			G / E	
	2017	2018	18/17	2017	2018	18/17	2017	2018
Totais								
número	758,70	762,00	0,4	9.514,80	9.622,52	1,1	8,0	7,9
importe medio	777,71	799,64	2,8	920,60	944,69	2,6	84,5	84,6
Incapacidade permanente								
número	69,80	70,00	0,3	947,13	951,84	0,5	7,4	7,4
importe medio	835,36	849,08	1,6	936,00	946,19	1,1	89,2	89,7
Xubilación								
número	471,50	474,80	0,7	5.826,12	5.929,47	1,8	8,1	8,0
importe medio	884,88	910,57	2,9	1.063,50	1.090,70	2,6	83,2	83,5
Viuvez								
número	187,30	187,00	-0,2	2.360,40	2.359,93	0,0	7,9	7,9
importe medio	548,12	563,25	2,8	646,40	664,44	2,8	84,8	84,8
Orfandade e favor familiar								
número	30,20	30,20	0,0	381,16	381,28	0,0	7,9	7,9
importe medio	394,99	403,97	2,3	457,35	468,01	2,3	86,4	86,3

(1) o número de pensións está en miles; os importes medios, en euros/mes

Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social, *Pensiones contributivas a la Seguridad Social.*

4.3.2.

Ao longo do presente capítulo analízanse as prestacións económicas dos beneficiarios de pensións contributivas, non contributivas e prestacións por desemprego. Os presupostos xerais do Estado para o ano 2018 deixaron en suspenso o factor de revalorización das pensións aprobado en 2013, que limitaba a subida das prestacións a un 0,25% mentres a Seguridade Social estivera en déficit, e incluían unha revalorización do 1,6% (IPC previsto para ese ano). Posteriormente, o Real Decreto-Lei 28/2018, de 28 de decembro, para a revalorización das pensións públicas e outras medidas urxentes en materia social, laboral e de emprego, establece unha revalorización das pensións do sistema da Seguridade Social para o exercicio 2019 do 1,6%, e igualmente fixa unha revalorización do 3% das pensións mínimas do sistema da Seguridade Social, pensións non contributivas e pensións do SOVI.

Pensións contributivas

As pensións contributivas son a principal partida de gasto do sistema da Seguridade Social. Defínense como prestacións económicas, xeralmente de duración indefinida, cuxa concesión está supeditada normalmente a unha previa relación xurídica coa Seguridade Social, e cuxa contía ven determinada polas aportacións efectuadas por traballador e empresario, se se trata de traballadores por conta allea, durante o período considerado aos efectos da base reguladora da pensión de que se trate.

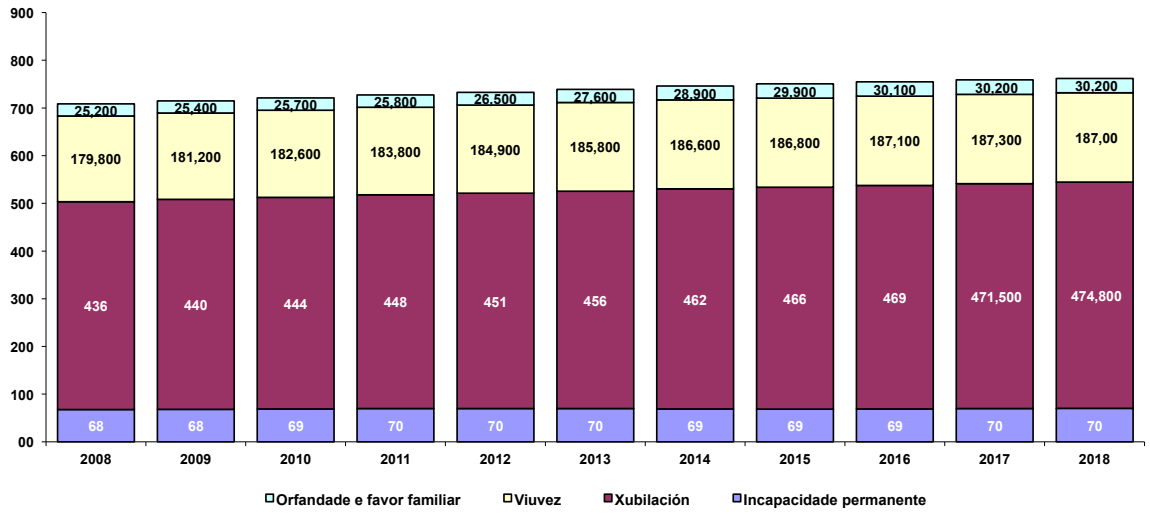
O número de pensións contributivas da Seguridade Social aumenta lixeiramente en Galicia no ano 2018, para acadar as 762.000 pensións, un 0,4% máis que no ano anterior, sendo este incremento novamente inferior ao rexistrado no conxunto do Estado (1,1%). O seu importe medio ascende a 799,64 euros ao mes, o que representa tan só o 84,5% do importe medio estatal, o segundo máis baixo tras Estremadura (784,57 euros/mes). Non obstante, en relación ao ano anterior o importe medio en Galicia medra un 2,8%, dúas décimas por riba da media española. O reducido importe medio das pensións contributivas en Galicia en relación á media estatal (15,5% inferior) contrasta co peso que as prestacións contributivas galegas teñen no conxunto de España, xa que en Galicia localízanse o 8% do total de pensións contributivas do Estado, manténdose como a quinta Comunidade Autónoma por número deste tipo de pensións. Cómpre mencionar que dentro da acción protectora do Réxime Xeral e dos Réximes Especiais da Seguridade Social, nas pensións contributivas inclúense as pensións por xubilación, por incapacidade permanente, as pensións de viuvez, e orfandade e favor de familiar.

As pensións de xubilación son as que acollen ao maior número de beneficiarios, co 62,3% do total, e o importe medio máis elevado. O **cadro 4.3.2.** amosa que o número de beneficiarios de pensións contributivas por xubilación en Galicia ascendeu en 2018 a 474.800 persoas, 3.300 persoas beneficiarias máis que no ano anterior, o que supón o 8% do total de beneficiarios estatais. Tras unha medra do 2,9%, o importe medio mensual foi de 910,57 euros, o que supón 180,13 euros menos que o importe medio do Estado, e que mantén a Galicia, xunto con Estremadura (899,65 euros), como as Comunidades co importe medio máis reducido de todo o Estado español.

En termos de importe medio, séguelle en importancia as pensións de incapacidade permanente. Estas son unha prestación que trata de cubrir a perda de ingresos que sofre una persoa traballadora cando por enfermidade ou accidente se reduce ou anula a súa capacidade laboral; esta incapacidade permanente pode ser parcial, total, absoluta ou grande invalidez. En 2018 en Galicia rexístranse 70.000 pensións contributivas por incapacidade permanente, ascendendo o seu importe medio mensual a 849,08 euros, 97,11 euros menos que o importe medio no Estado. Esta contía sitúaa novamente como a terceira Comunidade autónoma cun menor importe medio, só por detrás de Estremadura (789,57 euros) e Murcia (844,55 euros).

As prestacións por morte e supervivencia (pensións por viuvez, orfandade e favor familiar) están destinadas a compensar a situación de necesidade económica que produce, para determinadas persoas, o falecemento doutras. No ano 2018 o número de beneficiarios de pensións contributivas de viuvez en Galicia descende ata as 187.000 (o 7,9% do total estatal) e o seu importe

Pensións contributivas 2008-18(1): distribución segundo clase de pensión

(1) medias anuais, en miles
Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social, *Pensiones contributivas a la Seguridad Social.*

4.3.3.

medio mensual medra ata os 563,25 euros, un ano máis o máis reducido do conxunto do Estado, con 101,19 euros menos ao mes que a media. As pensións de orfandade e favor familiar rexistran 30.200 beneficiarios (o 7,9% do total de España) ascendendo o seu importe medio a 403,97 euros mensuais, un 13,7% menos que no conxunto do Estado.

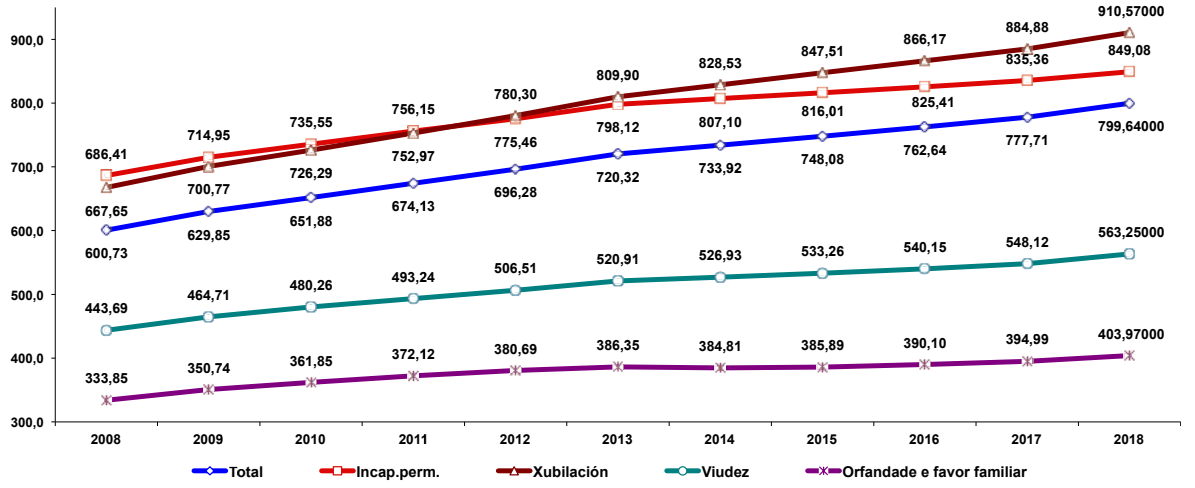
Por réximes de protección, aumentan as pensións procedentes do Réxime Xeral ata as 413.381 e diminúen as do Réxime Especial de Traballadores Autónomos (RETA), acadando 259.031 pensións. O 54,3% do total de pensións en 2018 pertencen ao Réxime Xeral, un 2,2% máis que no ano anterior, fronte ao descenso do 1,7% no número de pensión do RETA que representa o 34% do total de pensións. A pesar do dito descenso, resulta destacable o peso das pensións do RETA en Galicia fronte ao conxunto do Estado, onde só representan o 20,3% do total.

As circunstancias de cotización e da carreira profesional do pensionista determinan a contía das pensións, cun máximo e mínimo fixado anualmente. A pensión contributiva media do sistema en Galicia no último ano ascende a 799,64 euros mensuais, o que supón un aumento do 2,8%. Este importe é significativamente inferior á pensión contributiva media en España, que ascende a 944,69 euros mensuais. As mulleres representan máis da metade dos beneficiarios das pensións contributivas rexistradas en Galicia no último ano (53,5% do total), cun importe medio de 632,30 euros, notablemente menor que o das pensións contributivas dos homes cuxo importe acada os 992,49 euros ao mes, un 14,6% inferior ao importe medio das pensións no conxunto do Estado.

O importe medio das pensións contributivas no réxime xeral foi de 934,70 €/mes (1.042,05 €/mes no conxunto do Estado) e de 568,00 €/mes no R.E de Autónomos (654,72 €/mes en España). É importante salientar que a pesar do elevado peso relativo das afiliacións ao Réxime Especial de Traballadores Autónomos en relación ao conxunto do Estado, o seu importe medio é un 13,2% inferior á media estatal.

No réxime especial de traballadores do mar, o número de pensións descendeu a 54.680 (0,5% menos que no ano anterior) e o seu importe medio, tras unha medra do 2,2%, acada os 905,05 euros mensuais. A pesar de que en 2018 o 43,2% do total estatal de pensións contributivas neste réxime están localizadas na Comunidade Autónoma de Galicia, o importe medio das

Importe medio das pensións contributivas 2008-18: distribución segundo clase de pensión

Fonte: Ministerio de Trabajo, Migracioes y Seguridad Social, *Pensiones contributivas a la Seguridad Social*

4.3.4.

Pensións contributivas en Galicia e España 2017-18: distribución segundo réxime (1)

	Total	Réxime xeral	R. E. de traballadores autónomos	R. E. de traballadores do mar	R.E. da minería do carbón	Accidentes de traballo	Enfermidades profesionais	SOVI (2)
Galicia								
número								
2017	758.708	404.680	263.412	54.960	1.564	18.072	2.939	13.081
2018	761.963	413.381	259.031	54.680	1.571	18.041	3.013	12.245
18/17	0,4	2,2	-1,7	-0,5	0,5	-0,2	2,5	-6,4
importe medio								
2017	777,71	912,47	554,90	885,98	1.293,72	872,97	1.053,21	385,18
2018	799,64	934,70	568,00	905,05	1.328,27	894,50	1.090,62	390,26
18/17	2,8	2,4	2,4	2,2	2,7	2,5	3,6	1,3
España								
número								
2017	9.514.801	6.799.072	1.947.950	127.875	65.576	205.761	37.209	331.358
2018	9.622.519	6.918.030	1.957.451	126.436	65.018	205.261	36.445	313.877
18/17	1,1	1,7	0,5	-1,1	-0,9	-0,2	-2,1	-5,3
importe medio								
2017	920,60	1.017,33	638,82	956,38	1.595,87	973,80	1.195,34	381,08
2018	944,69	1.042,05	654,72	977,16	1.642,37	995,38	1.216,03	385,06
18/17	2,6	2,4	2,5	2,2	2,9	2,2	1,7	1,0
Galicia / España								
número								
2017	8,0	6,0	13,5	43,0	2,4	8,8	7,9	3,9
2018	7,9	6,0	13,2	43,2	2,4	8,8	8,3	3,9
importe medio								
2017	84,5	89,7	86,9	92,6	81,1	89,6	88,1	101,1
2018	84,6	89,7	86,8	92,6	80,9	89,9	89,7	101,4

(1) datos anuais; os datos do importe medio están en euros/mes
(2) Seguro obligatorio de vellez e invalidez
Fonte: Seguridad Social, *Estadística de pensiones*

4.3.5.

Incapacidade temporal: continxencias comúns e continxencias profesionais 2017-18

	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia	España
2018						
Continxencias comúns (1)						
Nº de procesos en vigor ao final do período considerado	14.345	3.730	3.034	11.932	33.041	541.716
Duración media dos procesos con alta	58,7	71,1	61,7	59,4	60,4	38,7
Incidencia media mensual por cada mil traballadores protexidos	19,3	15,3	17,1	18,9	18,5	25,0
Continxencias profesionais						
Nº de procesos en vigor ao final do período considerado	1.889	597	508	1.681	4.675	62.444
Duración media dos procesos con alta	48,2	61,2	49,0	47,5	49,4	38,1
Incidencia media mensual por cada mil traballadores protexidos	3,5	3,0	3,7	3,8	3,6	3,5
2017						
	A Coruña	**Lugo**	**Ourense**	**Pontevedra**	**Galicia**	**España**
Continxencias comúns (1)						
Nº de procesos en vigor ao final do período considerado	12.992	3.264	2.772	10.654	29.682	491.360
Duración media dos procesos con alta	60,0	76,9	66,6	63,8	63,6	39,0
Incidencia media mensual por cada mil traballadores protexidos	17,5	14,2	15,1	17,4	16,9	22,8
Continxencias profesionais						
Nº de procesos en vigor ao final do período considerado	1.821	619	465	1.571	4.476	59.891
Duración media dos procesos con alta	49,3	65,6	48,0	48,2	50,4	37,3
Incidencia media mensual por cada mil traballadores protexidos	3,4	2,9	3,5	3,7	3,5	3,5
			18/17			
				(%)		
Continxencias comúns (1)	10,4	14,3	9,5	12,0	11,3	10,2
Continxencias profesionais	3,7 -	3,6	9,2	7,0	4,4	4,3

(1) Agás autónomos
Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social

4.3.6.

mesmas sitúase un 7,4% por baixo da media estatal, porcentaxe similar á do ano anterior.

O incremento do 0,4% no total de pensións contributivas en Galicia no ano 2018, en relación ao ano anterior, (3.255 pensións contributivas máis), **cadro 4.3.5.**, é consecuencia do aumento das pensións do réxime xeral (8.702 pensións máis), incremento que compensa as caídas do número de pensións noutros réximes como o RETA, con 4.382 pensións menos, o SOVI, con 837 menos, ou o réxime especial do mar, con 280 menos.

Outras prestacións do sistema

Dentro deste apartado analizaremos outras prestacións económicas do sistema, tanto de carácter contributivo como non contributivo. Dentro das prestacións contributivas destacan as de incapacidade temporal e as asociadas ao nacemento e coidado de menores: maternidade, paternidade, risco durante o embarazo, risco durante a lactación natural, e coidado de menores afectados por cancro ou enfermidade grave. No que respecta ás prestacións económicas de carácter non contributivo, analízanse as pensións non contributivas de xubilación e viuvez, as prestacións sociais e económicas derivadas da Lei de Integración Social dos Minusválidos (Lismi) e as prestacións familiares.

A incapacidade temporal é un subsidio que cubre a perda de rendas no período no que o traballador está incapacitado para traballar por enfermidade común ou accidente non laboral, enfermidade profesional ou ac-

Traballadores protexidos por incapacidade temporal 2018 (1)

	Continxencias comúns		Continxencias profesionais	
	Galicia	España	Galicia	España
Total Sistema	832.602	16.377.935	836.715	15.926.204
INSS	249.488	4.758.050	71.704	826.846
ISM	19.254	41.952	11.014	14.908
Mutuas Colaboradoras	563.860	11.577.933	753.997	15.084.450

(1) Finais do período considerado
Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social

4.3.7.

Prestacións relacionadas co nacemento e os cuidados da primeira infancia 2018 (1)

	Galicia	España	G/E (%)
Prestación de maternidade (INSS)			
Nº de procesos	12.789	252.706	5,1
Percibidos pola nai	12.502	247.975	5,0
Percibidos polo pai	287	4.731	6,1
Prestación de paternidade (INSS)			
Nº de procesos	12.245	255.531	4,8
Risco durante o embarazo			
Nº medio mensual de procesos iniciados	369	6.896	5,4
Número de procesos en vigor ao final do período	1.192	21.348	5,6
Risco durante a lactancia natural			
Nº medio mensual de procesos iniciados	5	76	6,6
Número de procesos en vigor ao final do período	38	478	7,9
Coidado de menores afectados polo cancro ou enfermidade grave			
Nº medio mensual de procesos iniciados	148	3.136	4,7
Número de procesos en vigor ao final do período	298	5.464	5,5

(1) acumulado a decembro
Fonte: Seguridad Social

4.3.8.

cidente laboral, e recibe asistencia sanitaria na Seguridade Social. No conxunto do ano 2018 o número de procesos por incapacidade temporal en vigor ascende a 37.716, dos que o 87,6% era por continxencias comúns e o restante 12,4% por continxencias profesionais. Como se desprende dos datos recollidos no **cadro 4.3.6.**, Galicia presenta no último ano unha medra superior á do conxunto do Estado, en ambos os dous tipos de continxencias, sendo a taxa de variación interanual do 11,3% no caso das continxencias comúns (10,2% en España) e do 4,4% no das continxencias profesionais (4,3% no Estado). Pola contra, descende a duración media dos procesos con alta, que se sitúa en 60,4 días para as continxencias comúns e de 49,4 días para as continxencias profesionais, tempo moi superior ao rexistrado no conxunto de España (38,7 e 38,1 días, respectivamente).

Do total de traballadores en alta protexidos por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns en Galicia, **cadro 4.3.7.**, un 67,7% está cuberto por mutuas, un 30% polo INSS e un 2,3% polo ISM. A nivel estatal o peso relativo das mutuas é superior ao galego, situándose no 70,6% fronte ao 29,1% no caso do INSS e o 0,3% do ISM. No que respecta ás continxencias profesionais, a porcentaxe de traballadores cubertos por mutuas ascende ata o 90,1% en Galicia e ata o 94,7% de media no Estado.

No que respecta ás prestacións e axudas no ámbito da

Prestacións relacionadas co nacemento e os cuidados da primeira infancia 2018 (1)

	Galicia	España	G/E (%)
Prestación de maternidade (INSS)			
Nº de procesos	12.789	252.706	5,1
Percibidos pola nai	12.502	247.975	5,0
Percibidos polo pai	287	4.731	6,1
Prestación de paternidade (INSS)			
Nº de procesos	12.245	255.531	4,8
Risco durante o embarazo			
Nº medio mensual de procesos iniciados	369	6.896	5,4
Número de procesos en vigor ao final do período	1.192	21.348	5,6
Risco durante a lactancia natural			
Nº medio mensual de procesos iniciados	5	76	6,6
Número de procesos en vigor ao final do período	38	478	7,9
Coidado de menores afectados polo cancro ou enfermidade grave			
Nº medio mensual de procesos iniciados	148	3.136	4,7
Número de procesos en vigor ao final do período	298	5.464	5,5

(1) acumulado a decembro
Fonte: Seguridad Social

4.3.8.

familia e a infancia, destacan as seguintes, tal como se observa no **cadro 4.3.8.**:

– Prestacións de maternidade: As prestacións económicas por maternidade tratan de cubrir a perda de rendas do traballo ou de ingresos que sofren os traballadores, por conta allea ou por conta propia, cando se lles suspende o seu contrato ou se lles interrompe a súa actividade para gozar dos períodos de descanso por maternidade, adopción e acollemento legalmente establecidos. Ao longo do ano 2018 continúa o descenso do número de prestacións ao concederse un total de 12.789 prestacións de maternidade, 1.096 menos que no ano anterior, das que 12.502 serían percibidas pola nai e as restantes 287, un 2,2% do total, polo pai, porcentaxe lixeiramente superior á media estatal (1,9%).

– Prestacións de paternidade: Esta prestación económica protexe o dereito do outro proxenitor, distinto ao que xera o dereito á prestación de maternidade, a percibir un subsidio durante os días de suspensión do contrato de traballo no caso de nacemento de fillo, adopción ou acollemento. A diferenza do acontecido no ano anterior, en 2018 aumenta o número de prestacións de paternidade concedidas en Galicia, acadando as 12.245 prestacións, 727 menos que no ano precedente, o que representa o 4,8% das prestacións en España.

– Prestacións por risco durante o embarazo: O seu obxectivo é cubrir a perda de ingresos que se produce cando a traballadora é declarada en situación de suspensión do contrato de traballo por risco durante o embarazo, nos supostos en que, debendo cambiar de posto de traballo ou de actividade por outro compatible co seu estado, este cambio non resulte técnica ou obxectivamente posible ou non poida razoablemente esixirse por motivos xustificados. A diferenza do acontecido no ano anterior, en 2018 aumenta o número de procesos en vigor, tanto no que respecta ás traballadoras por conta allea (1.076 no último ano) como no caso das traballadoras por conta propia (116). Pola contra, mentres que a duración media dos procesos finalizados mantense no caso das traballadoras por conta allea en case 97 días de media, esta redúcese novamente nos procesos de traballadoras por conta propia ata os 69,5 días de media (72,6 días no ano anterior).

– Prestacións por risco durante a lactación natural: Esta prestación económica trata de cubrir a perda de ingresos que se produce cando a traballadora é declarada

Beneficiarios de prestacións non contributivas nas CC.AA. 2017-18 (1)

	Total			Invalidez			Xubilación		
	2017	2018	18/17 (%)	2017	2018	18/17 (%)	2017	2018	18/17 (%)
Andalucía	101.173	99.104	-2,0	45.783	44.712	-2,3	55.390	54.392	-1,8
Aragón	7.402	7.339	-0,9	2.736	2.652	-3,1	4.666	4.688	0,5
Asturias	9.038	8.779	-2,9	4.271	4.099	-4,0	4.768	4.679	-1,9
Baleares	7.938	7.916	-0,3	3.103	3.031	-2,3	4.836	4.885	1,0
Canarias	43.704	43.394	-0,7	19.779	19.510	-1,4	23.926	23.884	-0,2
Cantabria	7.010	7.079	1,0	3.519	3.479	-1,1	3.491	3.600	3,1
Castela-A Mancha	19.645	19.734	0,5	9.298	9.267	-0,3	10.347	10.466	1,2
Castela e León	21.966	21.833	-0,6	9.682	9.504	-1,8	12.284	12.329	0,4
Cataluña	58.854	59.098	0,4	26.614	26.471	-0,5	32.239	32.626	1,2
C. Valenciana	48.921	48.938	0,0	19.102	18.811	-1,5	29.819	30.127	1,0
Estremadura	13.575	13.220	-2,6	5.705	5.568	-2,4	7.871	7.653	-2,8
Galicia	40.098	39.182	-2,3	15.236	14.800	-2,9	24.862	24.382	-1,9
Madrid	39.989	41.250	3,2	15.675	15.883	1,3	24.314	25.367	4,3
Murcia	15.128	15.279	1,0	7.943	7.965	0,3	7.184	7.314	1,8
Navarra	2.678	2.666	-0,4	998	1.013	1,5	1.680	1.653	-1,6
País Vasco	11.586	11.796	1,8	6.314	6.276	-0,6	5.273	5.520	4,7
A Rioxa	1.893	1.924	1,6	785	777	-1,0	1.108	1.147	3,5
Ceuta e Melilla	4.706	4.687	-0,4	2.577	2.557	-0,8	2.130	2.130	0,0
Total	455.304	453.218	-0,5	199.120	196.375	-1,4	256.188	256.842	0,3
G/E *(%)*	8,8	8,6		7,7	7,5		9,7	9,5	

(1) medias anuais
Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social, *Prestaciones no contributivas*

4.3.9.

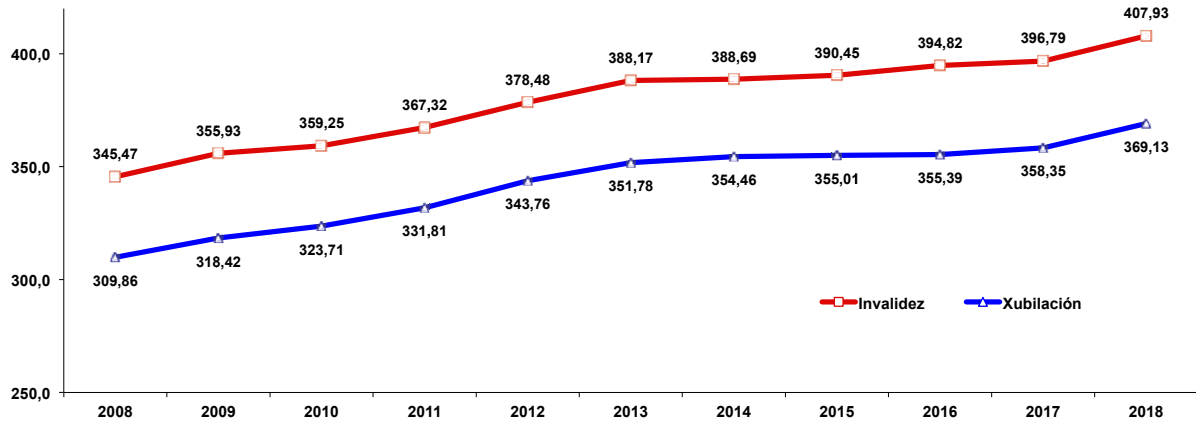
en situación de suspensión do contrato de traballo por risco durante a lactación natural dun menor de 9 meses, nos supostos en que, debendo cambiar de posto de traballo ou de actividade por outro compatible coa súa situación, este cambio non resulte técnica ou obxectivamente posible ou non poida razoablemente esixirse por motivos xustificados. O número de procesos en vigor aumentou en Galicia ata os 38 procesos (ao igual que no ano anterior, cinco deles por conta propia), cunha duración dos procesos finalizados de 148,7 días para as traballadoras por conta allea e de 107,1 días para as por conta propia. Cómpre resaltar que en relación ao ano anterior rexístrase unha forte caída na duración dos procesos no caso dos procesos por conta propia (162,3 días no ano anterior), aumentando no caso das traballadoras pro conta allea (143,3 días).

– Prestacións por coidado de menores afectados polo cancro ou enfermidade grave: A efectos da prestación por coidado de menores afectados por cancro u outra enfermidade grave, considérase situación protexida a redución da xornada de traballo que leven a cabo as persoas proxenitoras, adoptantes e acolledoras de carácter familiar preadoptivo ou permanente, cando ambas traballen, para o coidado do menor o seu cargo afectado por cancro u outra enfermidade grave. O número de procesos en vigor a final de 2018 en Galicia ascende a 298, o que representa o 5,5% do total estatal.

As **pensións non contributivas** aseguran a todos os cidadáns unha prestación económica, asistencia médico-farmacéutica gratuíta e servizos sociais complementarios, aínda que non teñan cotizado ou o teñan feito de xeito insuficiente para ter dereito a unha pensión contributiva.

En 2018 segue a tendencia de redución no número de beneficiarios de prestacións non contributivas en Galicia. Tras unha caída do 2,3% respecto ao ano anterior (medra un 0,5% no conxunto do Estado), o número total de beneficiarios destas prestacións acada as 39.182 persoas (o 8,6% do total de persoas beneficia-

Promedio mensual das pensións non contributivas 2008-18: distribución segundo clase de pensión (1)

(1) medias anuais, en euros
Fonte: IMSERSO, *Pensiones no contributivas de jubilación e invalidez*

4.3.10.

rias en España), o que sitúa a Galicia como a sexta Comunidade Autónoma con máis pensións, por detrás de Andalucía, Cataluña, C. Valenciana, Canarias e Madrid (**cadro 4.3.9.**).

O descenso no número de beneficiarios afecta tanto as pensións de invalidez (2,9% menos respecto ao ano anterior) como de xubilación (1,9% menos). Tras esta caída, o 62,2% do total de beneficiarios de pensións non contributivas en Galicia teñen unha pensión de xubilación e o restante 37,8%, de invalidez. O importe medio mensual das pensións non contributivas ascende a 360,13 euros para as pensións por xubilación, un 3% superior ao importe do ano anterior, e a 407,93 euros para as pensións por invalidez, un 2,8% máis que en 2017 (**cadro 4.3.10.**).

As pensións asistenciais que son axudas económicas individualizadas de carácter periódico que poden darse por enfermidade ou por vellez, contan no ano 2018 só con sete persoas beneficiarias en Galicia, unha menos que no ano anterior, todos eles por enfermidade.

No concernente ás **prestacións sociais e económicas para aquelas persoas con discapacidade** que, por non desenvolver unha actividade laboral, non están incluídas no campo de aplicación da Seguridade Social, o Texto Refundido da Lei Xeral de dereitos das persoas con discapacidade e da súa inclusión social, aprobado polo Real Decreto Lexislativo 1/2013, de 29 de novembro, contempla os subsidios de garantía de ingresos mínimos (SGIM), subsidios por axuda de terceira persoa (SATP) e subsidios de mobilidade e compensación por gastos de transporte (SMGT) (**cadro 4.3.11.**).

Estas prestacións descenden de xeito continuado nos últimos anos, tendencia que no ano 2018 reflíctese nunha caída do 13,8% en relación ao ano anterior, cinco décimas por riba do rexistrado no conxunto do Estado. O número de beneficiarios de prestacións sociais e económicas da Lei de Integración Social dos Minusválidos (Lismi) foi en Galicia de 349 persoas, o que supón o 2,7% do total estatal.

No que respecta ás prestacións familiares, estas están destinadas a cubrir a situación de necesidade económica ou de exceso de gastos que produce, para determinadas persoas, a existencia de responsabilidades familiares e o nacemento ou adopción de fillos en determinados casos. Inclúen as asignacións de pago periódico por fillo ou menor acollido a cargo e as prestacións de pago único por nacemento ou adopción

Prestacións sociais e económicas da LISMI nas CC.AA. 2017-18(1)

	2017	2018	18/17 (%)
Andalucía	2.483	2.156	-13,2
Aragón	377	352	-6,6
Asturias	524	474	-9,5
Baleares	93	80	-14,0
Canarias	159	141	-11,3
Cantabria	511	482	-5,7
Castela-A Mancha	2.115	2.029	-4,1
Castela e León	1.845	1.704	-7,6
Cataluña	752	640	-14,9
C. Valenciana	1.450	1.304	-10,1
Estremadura	520	367	-29,4
Galicia	405	349	-13,8
Madrid	1.259	1.163	-7,6
Murcia	2.088	1.439	-31,1
Navarra	-	-	-
País Vasco	-	-	-
A Rioxa	70	65	-7,1
Ceuta e Melilla	447	346	-22,6
Total	15.098	13.091	-13,3
G/E *(%)*	2,7	2,7	

LISMI: Lei de integración social do minusválido

(1) número de beneficiarios, medias anuais

Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social, *Prestaciones no contributivas*

4.3.11.

Beneficiarios de prestacións familiares por nacemento ou adopción de fillo 2017-18

2017

	Galicia					España
	Total	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	
Total	764	291	120	99	254	26.181
familias numerosas	471	175	81	62	153	19.923
familias monoparentais	278	112	38	36	92	6.015
familias con nais discapacitadas	15	4	1	1	9	243

2018

	Galicia					España
	Total	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	
Total	710	267	105	64	274	27.455
familias numerosas	434	165	54	41	174	20.771
familias monoparentais	259	97	49	21	92	6.417
familias con nais discapacitadas	17	5	2	2	8	267

Fonte: Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social

4.3.12.

de fillo en caso de familias numerosas, monoparentais ou en casos de nais discapacitadas.

As prestacións de pago único por nacemento ou adopción de fillo, nos supostos de familias numerosas, monoparentais e nos casos de nais con discapacidade igual ou superior ao 65%, esixen, na maioría dos casos, acreditar un límite de ingresos. Esta prestación abóase nun pago único cunha contía de 1.000 euros, sempre que os ingresos do beneficiario non rebasen os límites establecidos para cada caso. O **cadro 4.3.12.** mostra que en Galicia hai 710 beneficiarios deste tipo de prestacións no ano 2018, o 2,6% do total estatal, dos que o 61,1% pertencen a familias numerosas (75,7% en España).

Outra modalidade, neste caso con carácter de pago periódico, son as prestación non contributivas a familias con fillos con discapacidade. No ano 2018 en Galicia había un total de 21.152 causantes con discapacidade, dos que 10.387 teñen unha discapacidade igual ou maior ao 65%, 5973, igual ou superior ao 33% e 4.791 persoas unha discapacidade maior ao 75%.

Prestacións por desemprego

O número de beneficiarios de prestacións por desemprego redúcese novamente no último ano, experimentando unha caída en Galicia do 4% en relación ao ano anterior, sendo este descenso case un punto por riba da media no conxunto do Estado (3,1%). En 2018 hai rexistradas en Galicia un total de 89.083 persoas beneficiarias de prestacións por desemprego, case 3.700 menos que no ano anterior, o que representa o 4,9% do total estatal (**cadro 4.3.13.**).

A pesar desta caída do número total de beneficiarios de prestacións por desemprego, no último ano rexístrase unha medra no número de perceptores de prestacións contributivas, reducíndose por contra tanto os beneficiarios de subsidios como os da renda activa de inserción e en maior medida, dos beneficiarios do programa de activación para o emprego destinados a persoas desempregadas de longa duración e que teñen unha duración máxima de seis meses para cada beneficiario.

Ao igual que no ano anterior, en 2018 rexístranse máis beneficiarios de prestacións contributivas que de subsidios, de xeito que o 47,5% dos beneficiarios da prestación por desemprego teñen dereito a prestación contributiva e o 44% a subsidio (44% e 43,7%, respectivamente, no exercicio anterior).

Os beneficiarios de prestacións contributivas aumentaron no último ano un 3,7% para situarse nos 42.300 beneficiarios, o que representa o 5,2% do total estatal. Fronte a este incremento, o descenso máis acusado prodúcese no caso dos beneficiarios do programa de activación para o emprego (PAE), que pasa de 2.328 no ano 2017 a tan só 28 persoas que se benefician deste programa en 2018, influenciado en parte polo feito da extinción do PAE o 30 de abril de 2018 (con data de efectos de 5 de agosto, o RD-Lei 8/2018, de 3 de agosto, posibilita a reincorporación ao programa, unha vez cumprida a data de extinción, daquelas persoas que causaran baixa temporal no mesmo por algún dos motivos contemplados: colocación por conta allea ou propia, ou perda do requisito de rendas ou responsabilidades familiares, durante os períodos de tempo determinados). Asemade, o descenso entre os beneficiarios da renda activa de inserción foi do 19,5% (1.830 beneficiarios menos) e o de subsidios, un 2,6% (1.035 beneficiarios menos).

A diferenza do acontecido no ano anterior, este ano o descenso do número de beneficiarios prodúcese en todas as provincias agás en Ourense, que presenta unha lixeira medra (77 beneficiarios máis) influenciado pola evolución das prestacións contributivas por desemprego e dos subsidios. Tanto en termos absolutos como relativos, a provincia da Coruña é a que presenta o maior descenso, cunha caída do 5,7% (2.044 beneficiarios menos), seguido por Lugo, cunha reducción do 4,3% (426 persoas menos) e Pontevedra, co 3,5% (1.276 beneficiarios menos). Tras esta evolución, Pontevedra concentra o 39,6% dos beneficiarios fronte ao 38,3% na Coruña e o 11,4% e 10,6% en Ourense e Lugo, respectivamente.

Atendendo á distribución provincial segundo tipo de prestación, o devandito incremento de beneficiarios de prestacións contributivas para o desemprego prodú-

Prestacións por desemprego e paro rexistrado en Galicia e España 2017-18 (1)

		2017		2018	
		Galicia	España	Galicia	España
Beneficiarios totais		92.752	1.894.209	89.083	1.835.488
prestación contributiva		40.804	768.928	42.300	806.949
subsidio		40.214	775.652	39.179	771.294
renta activa de inserción		9.406	182.819	7.576	151.171
subsidio eventuales agrarios		-	111.330	-	105.297
programa de activación para o emprego		2.328	55.480	28	777
Paro rexistrado	*(en medias anuais)*	194.428	3.507.743	174.651	3.279.079
Paro rexistrado sen emprego anterior	*(en medias anuais)*	16.505	307.594	15.175	287.087
Taxas cobertura (2)					
total		52,13	57,20	55,86	59,26

(1) datos a 31 de decembro de cada ano

(2) indicador da taxa de cobertura se calcula a partir da seguinte fórmula:

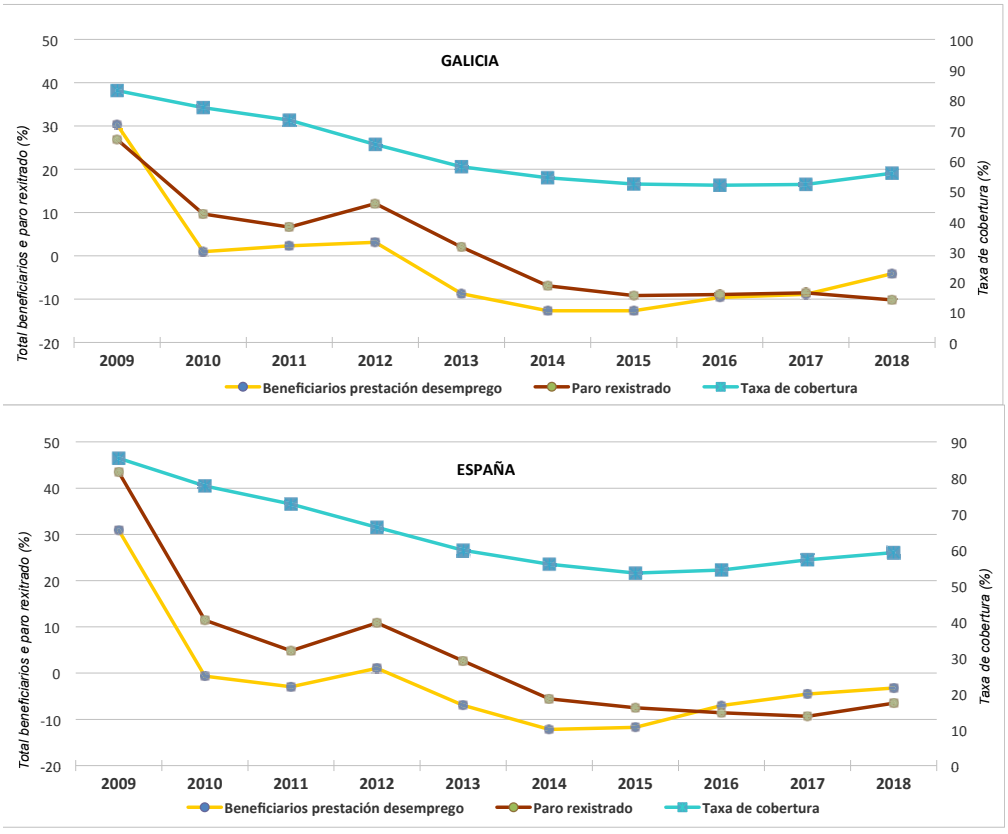
beneficiarios prestacións / (paro rexistrado con experiencia laboral +beneficiarios subsidios agrarios)

(paro rexistrado con experiencia laboral = paro rexistrado-paro rexistrado sen emprego anterior)

Fonte: elaboración propia CES Galicia a partir de datos do Ministerio de Traballo, Migraciones y Seguridad Social

4.3.13.

Prestacións por desemprego, paro rexistrado e taxa de cobertura 2009-18 (1)

(1) Taxas de variación interanual. Datos a 31 de decembro de cada ano.

Fonte: elaboración propia CES Galicia a partir de datos do Ministerio de Traballo, Migraciones y Seguridad Social

4.3.14.

cese en todas as provincias agás na Coruña, que presenta unha caída do 0,6% (97 beneficiarios menos). Por contra, Ourense presenta a maior taxa de variación interanual, cunha medra do 11,4% (447 beneficiarios máis) fronte á 7% de Pontevedra (1.971 persoas) e o 1,7% de Ourense (75 beneficiarios máis).

O 4,3% dos beneficiarios das prestacións por desemprego en Galicia son estranxeiros, porcentaxe significativamente inferior á do conxunto do Estado, que ascende ata o 11%. No último ano, un total 3.804 beneficiarios son de nacionalidade estranxeira, o 1,9% do total estatal, dos que 2.201 pertencen a países non comunitarios e os restantes 1.603 son comunitarios.

Un dos principais indicadores para medir o alcance do sistema de protección é a taxa de cobertura, definida como a porcentaxe de parados con experiencia laboral que son beneficiarios dalgún tipo de prestación por desemprego. Como se observa no **gráfico 4.3.14.**, a taxa de cobertura en Galicia aumenta no ano 2018 ata o 55,9%, a taxa máis elevada dende o comezo da recuperación económica, situándose esta porcentaxe 27 puntos porcentuais por baixo da taxa existente antes da crise económica.

Renda mínima de inserción

A renda de inclusión social de Galicia (Risga) é unha prestación pública destinada a garantir recursos económicos de subsistencia a quen careza deles, así como a acadar progresivamente a súa autonomía e integración social e laboral, mediante o dereito e o deber de participar en procesos personalizados de inserción con apoio técnico e financeiro do Sistema galego de servizos sociais e do Sistema público de emprego de Galicia (Lei 10/2013, do 27 de novembro, de inclusión social de Galicia).

O número total de persoas beneficiarias da Risga volve a descender no ano 2018, acadando a 31 de decembro dese ano as 10.160 persoas beneficiarias, un 2% menos que na mesma data do ano anterior (211 beneficiarios menos). A contía básica para un titular é do 75% del IPREM, cun límite máximo para 7 convivintes, do 120% do IPREM no caso de non existir menores e do 135% con menores. A duración da percepción desta renda é de 12 meses. No último ano o importe medio da axuda permaneceu practicamente igual, ascendendo a 439,29 euros mensuais.

A diferenza do acontecido no ano anterior, o devandito descenso de beneficiarios rexístrase tan só no sur de Galicia. Tal como se observa no **cadro 4.3.15.**, o descenso máis acusado en termos relativos rexistrouse en Ourense, cunha caída do 9,3% (121 persoas menos), fronte ao 3,3% no caso de Pontevedra (160 beneficiarios menos). Pola contra, o número de beneficiarios aumenta lixeiramente na provincia de Lugo (0,2% e 3 beneficiarios máis) e na Coruña (2,3% e 67 persoas máis).

Xunto co descenso no número de beneficiarios, no ano 2018 tamén se reducen o número de solicitudes a resolver. Das 7.155 solicitudes para percibir a Risga no último ano, 5.808 solicitudes foron presentadas en 2018 (231 menos que en 2017) e as restantes 1.221 eran solicitudes pendentes do ano anterior (105 solicitudes a resolver máis). O **cadro 4.3.16.** mostra como das devanditas 7.029 solicitudes presentadas, resolvéronse 6.211 solicitudes (275 máis que no ano precedente), das que 3.853 foron estimadas, o 62% do total (59,7% no ano 2017).

As axudas de inclusión social, tamén reguladas na citada Lei 10/2013, do 27 de novembro, de inclusión social de Galicia, son prestacións económicas non periódicas que teñen como finalidade posibilitar ou reforzar os procesos de inclusión social das persoas ou familias afectadas, así como atender as situación de grave emerxencia de persoas ou familias vulnerables que poidan desencadear un proceso de exclusión social. As axudas de inclusión social están destinadas a sufragar gastos extraordinarios e urxentes e, se é o caso, a financiar actuacións de acompañamento ou reforzo de carácter excepcional vinculadas ás medidas de apoio dos diferentes tramos da renda de inclusión social de Galicia.

Fronte ao descenso experimentado no ano anterior, as axudas de inclusión social concedidas no ano 2018 aumentaron un 11,1%, acadando as 2.913 axudas, 290

Risga e Axudas de Inclusión Social 2017-18: beneficiarios e pagos

	Risga (1) beneficiarios 2017	beneficiarios 2018	importes medios 2017	importes medios 2018
Total	10.371	10.160	439,78	439,29
A Coruña	2.948	3.015	451,73	446,91
Lugo	1.294	1.297	445,71	442,87
Ourense	1.295	1.174	446,42	443,97
Pontevedra	4.834	4.674	429,12	432,20

	AIS (2) axudas concedidas 2017	axudas concedidas 2018	importes medios 2017	importes medios 2018
Total	2.623	2.913	1.131,80	1.057,94
A Coruña	586	543	1.151,76	1.056,74
Lugo	377	443	1.280,36	1.156,78
Ourense	594	720	1.264,40	1.167,20
Pontevedra	1.066	1.207	994,39	957,03

(1) beneficiarios a 31 de decembro de cada ano e importe dos pagos totais líquidos no mes de decembro de cada ano
(2) axudas anuais concedidas e media anual das coantías das axudas
Fonte: Consellería de Política Social

4.3.15.

Risga e Axudas de Inclusión Social 2017-18: solicitudes

	2017 Total	2017 Risga	2017 AIS	2018 Total	2018 Risga	2018 AIS
Solicitudes a resolver	12.951	7.155	5.796	13.100	7.029	6.071
presentadas no ano	10.701	6.039	4.662	10.433	5.808	4.625
pendentes do ano anterior	2.250	1.116	1.134	2.667	1.221	1.446
Solicitudes resoltas	10.284	5.936	4.348	10.998	6.211	4.787
estimadas	6.165	3.542	2.623	6.766	3.853	2.913
desestimadas e/ou arquivadas	4.119	2.394	1.725	4.232	2.358	1.874
Solicitudes present. / resoltas *(%)*	79,4	83,0	75,0	84,0	88,4	78,9

Fonte: Consellería de Política Social

4.3.16.

máis que no ano anterior. O importe destas axudas (pago único) descende un 6,5% respecto á mesma data do ano anterior, acadando ata os 1.057,94 euros (73,86 euros menos que no ano precedente). ❑

4.4.

Medio ambiente e desenvolvemento sostible

(pago único) descende un 6,5% respecto á mesma data do ano anterior, acadando ata os 1.057,94 euros (73,86 euros menos que no ano precedente). ❑

4.5.

Ocio e cultura

A análise da situación da cultura e ocio en Galicia realízase a través do estudo das denominadas magnitudes transversais e dos dominios culturais. por magnitudes transversais enténdese todas aquelas operacións estatísticas que afectan a diferentes sectores culturais, e por dominios culturais ou magnitudes sectoriais, aquelas que representan un conxunto común de actividades económicas e sociais que tradicionalmente son consideradas de natureza cultural, tales coma os bens culturais, libros e publicacións periódicas ou artes musicais, entre outras.

A distribución funcional do orzamento de gastos da Administración Xeral recollida nos orzamentos para o ano 2019 amosa que, dentro da produción de bens públicos de carácter social, o crédito dedicado a cultura (función 43) aumenta un 3,3% respecto ao dedicado no ano anterior, acadando os 69 millóns de euros (2,3 millóns máis).

Indicadores transversais

Neste apartado analízanse os indicadores que afectan a diferentes sectores ou actividades culturais: emprego, sector empresarial, financiamento e gasto público en cultura, gasto e consumo cultural nos fogares, propiedade intelectual e turismo cultural.

- **Emprego e empresas culturais**

Segundo os datos do Ministerio de Cultura e Deporte o número de persoas ocupadas en actividades cunha dimensión cultural en Galicia ascendeu no último ano a 35.000, o que representa o 5,1% do emprego cultural no conxunto do Estado, o valor máis reducido nos últimos seis anos. Tras dous anos de incrementos na ocupación, **cadro 4.5.1.**, o emprego neste sector descende en Galicia un 3,8% (1.400 persoas menos), o que contrasta coa medra do 0,5% experimentada no conxunto do Estado.

O tecido empresarial no ámbito das actividades culturais engloba a todas as empresas cuxa principal actividade económica atópase relacionada co ámbito da cultura, actividades vinculadas a bibliotecas, arquivos, museos e outras institucións culturais, actividades cinematográficas, de vídeo, de radio e televisión así como as artísticas e de espectáculos, entre outras. No

Emprego cultural nas CC.AA. 2012-18 (1)

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
				(miles)			
Andalucía	60,7	61,3	73,6	71,5	80,4	90,6	94,4
Aragón	11,5	10,9	15,2	17,0	16,2	12,4	13,2
Asturias	9,6	8,7	9,4	10,3	11,4	11,6	10,9
Baleares	13,5	16,9	16,4	17,5	17,6	22,4	19,2
Canarias	17,3	15,2	18,0	24,0	20,9	23,9	25,6
Castela - A Mancha	15,8	17,1	17,2	17,4	20,0	17,8	21,4
Castela e León	24,4	21,8	21,9	22,7	25,1	23,0	23,4
Cataluña	116,4	130,2	136,8	127,6	139,7	154,6	147,5
Comunidade Valenciana	54,1	52,3	53,7	59,0	55,4	57,0	68,1
Galicia	26,8	30,3	33,2	32,6	35,9	36,4	35,0
Madrid	150,1	142,3	140,0	150,8	160,6	165,9	161,9
Murcia	12,1	13,1	13,0	11,9	12,4	12,2	13,9
Navarra	8,4	7,9	9,2	9,3	8,7	7,7	8,4
País Vasco	31,0	26,5	27,0	29,4	34,9	32,1	29,9
Cantabria, Extremadura, A Rioxa, Ceuta e Melilla	17,5	18,3	17,3	16,3	17,3	19,7	17,6
Total	569,2	572,6	602,0	617,1	656,3	687,2	690,3

(1) ocupados de máis de 16 anos que desenvolven ocupacións culturais, considerando éstas como aquelas actividades profesionais cunha dimensión cultural como por exemplo escritores, artistas, arquiveiros, bibliotecarios, actividades de edición, cinematográficas, de video, radio, tv, actividades artísticas e de espectáculos e outras, con independencia da actividade principal do empregador

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Empleo cultural*

4.5.1.

Empresas culturais nas CC.AA. 2016-17: distribución segundo actividade económica principal

	2016		2017	
	Galicia	España	Galicia	España
Total empresas	6.252	115.955	6.397	118.407
En determinadas actividades da industria e dos servizos	4.741	93.093	4.944	96.361
Actividades de bibliotecas, arquivos, museos e outras	243	5.589	214	4.625
Edición de libros, xornais e outras activ. edit.	343	7.951	324	7.701
Cinematografía, video, radio, tv, e outras activ. de edic. musical	334	8.951	330	9.077
Axencias de novas	1	99	2	80
Actividades de deseño, creación, artísticas e de espectáculos	1.870	33.500	2.069	36.532
Fotografía	690	11.082	706	11.876
Actividades de traducción e interpretación	360	8.450	395	8.949
Artes gráficas e reprod. de soportes grabados	710	13.813	712	13.763
Edición de videoxogos	-	48	3	92
Fabricac. de soportes, aparatos de imaxe e son e instr. musicais	25	331	24	347
Fabricación de artigos de xoieería e artigos similares	101	1.808	92	1.801
Educación cultural	64	1.471	73	1.518
En determinadas actividades do comercio e aluguer	1.511	22.862	1.453	22.046

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte

4.5.2.

Gasto público liquidado en cultura en Galicia e España 2015-16

		2015		2016	
		Galicia	España	Galicia	España
Total	*(en miles de euros)*	83.423	1.080.935	72.686	1.054.331
Gasto / gasto liquidado total	*(%)*	0,82	0,60	0,70	0,58
Gasto / PIB		0,15	0,10	0,12	0,09
Gasto / habitante	*(en euros)*	30,50	23,30	26,70	22,70
Actividades					
Bens e servizos culturais	*(en miles de euros)*	48.486	431.108	28.223	331.608
Artes plásticas, escénicas e musicais		92	244.827	100	251.395
Libro e audiovisual		-	52.164	-	51.338
Interdisciplinar e non distribuído		34.846	352.837	44.363	419.939

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Anuario de Estadísticas Culturales*.

4.5.3.

ano 2017, último dato dispoñible, Galicia contaba cun total de 6.397 empresas culturais rexistradas, 145 máis que no ano anterior, manténdose o seu peso relativo no total estatal no 5,4%.

Atendendo á súa distribución segundo actividade económica principal, o **cadro 4.5.2.** amosa como, tanto en Galicia como no conxunto do Estado, o devandito incremento prodúcese no conxunto de actividades da industria e dos servizos culturais (203 empresas máis en Galicia) en detrimento daquelas empresas centradas nas actividades de comercio e aluguer de bens culturais (58 empresas menos). Tras esta evolución, as actividades da industria e dos servizos abranguen o 77,3% das empresas culturais en Galicia (81,4% en España), entre as que salientan as dedicadas ao "deseño, creación, artísticas e de espectáculos", con 2.069 empresas (o 32,3% das empresas culturais galegas), así como as actividades de "artes gráficas e reprodución de soportes gravados" e "fotografía", con 712 e 706 empresas, respectivamente (o 11% das empresas culturais cada actividade).

• Financiamento e gasto público en cultura

A distinción entre o carácter público e privado do gasto realízase tendo en conta a natureza do financiador e non a do receptor. Así, considérase gasto público en cultura o gasto consolidado liquidado destinado á cultura, na súa fase de obrigas recoñecidas.

Segundo os datos recollidos no Anuario de Estadísticas Culturales 2018 do Ministerio de Cultura y Deporte, tras o forte incremento experimentado no ano 2015, o gasto liquidado en cultura realizado pola Administración autonómica galega en 2016 (último dato dispoñible) descendeu ata os 72,7 millóns de euros, o que supón o 6,9% do gasto no conxunto do Estado, porcentaxe superior ao peso que representa tanto a poboación como a actividade económica galega. En relación ao ano anterior, este gasto público en cultura descendeu en Galicia un 12,9% (10,7 millóns de euros) porcentaxe máis de dez puntos superior á rexistrada en España (-2,5%).

A pesar da devandita maior caída, o seu peso no PIB e no total do gasto liquidado segue a ser superior en Galicia que no conxunto do Estado. Como reflicte o **cadro 4.5.3.**, o gasto liquidado en cultura representa o 0,12% do PIB galego (0,09% no Estado) e o 0,70% do gasto liquidado total (0,58% en España). Asemade, cómpre mencionar que o gasto per cápita en Galicia situouse nos 26,70 euros, importe aínda superior ao do conxunto do Estado, que acada os 22,70 euros.

Atendendo á desagregación do gasto segundo actividade principal, o devandito incremento do gasto total, ven explicado na súa totalidade pola evolución do gasto nas actividades incluídas dentro do apartado "bens e servizos culturais", que presenta unha caída de case o 42% (20,3 millóns de euros menos). Por contra, o gasto nas actividades denominadas "interdisciplinar e non

Consumo cultural nos fogares en Galicia e España 2016-17

		2016		2017	
		Galicia	España	Galicia	España
Total		696,6	14.099,4	650,8	13.298,4
libros e publicacións periódicas	*(en millóns de euros)*	149,4	3.129,7	131,2	2.687,9
servizos culturais		87,3	2.562,7	82,8	2.542,4
equipos e accesorios audiovisuais e de tratamento de información		178,4	3.206,1	174,6	3.183,9
telefonía móbil e servizos relacionados coa Internet		281,5	5.200,9	262,2	4.884,2
gasto / habitante	*(en euros)*	258,40	306,70	242,30	288,60
gasto / fogar		640,60	764,40	597,20	718,30

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, A*nuario de Estadísticas Culturales*

4.5.4.

distribuído" presentan un incremento do 27,3% (9,5 millóns de euros máis). En 2017, o gasto en bens e servizos culturais ascendeu a 28,2 millóns de euros fronte aos 44,4 millóns nas actividades "interdisciplinar e non distribuído" (38,8% e 61% do gasto total, respectivamente).

• Gasto e consumo cultural nos fogares

No ano 2017 ráchase a tendencia positiva iniciada en 2015 ao reducirse, tanto en Galicia como no conxunto do Estado, o gasto destinado a consumo de bens e servizos culturais por parte das familias. Como reflicte o **cadro 4.5.4.**, tras unha caída do 6,6% respecto ao ano anterior, nove décimas superior á contracción experimentada no conxunto do Estado, a poboación galega gastou 650,8 millóns de euros en cultura, o que representa o 4,9% do gasto total en España. Asemade, hai que sinalar que nese ano 2017 o índice de prezos ao consumo correspondente ao ocio e a cultura aumenta en Galicia un 1,7% respecto ao ano anterior, catro décimas menos que no conxunto do Estado (en 2018 descende un 0,3% en Galicia e un 0,2% en España).

Ao igual que acontece nas diferentes Comunidades Autónomas, o principal destino deste gasto corresponde á telefonía móbil e servizos relacionados con internet, que concentra 40,3% do gasto galego en bens e servizos culturais, 3,6 puntos porcentuais por riba da media estatal, seguido polo gasto en compra de equipos e accesorios de tratamento de información, que representa o 26,8% (23,9% en España). Analizando a evolución dos diferentes gastos respecto ao ano anterior, os catros grupos de gasto presentan unha caída do mesmo, salientando o descenso do 12,2% no caso dos libres e publicacións periódicas (18,2 millóns de euros menos) e do 6,9% no que se refire á telefonía móbil e servizos relacionados con internet (19,3 millóns menos).

En termos relativos, Galicia presenta novamente peores datos que a media estatal. Dunha banda, o peso relativo do gasto cultural no gasto total en bens e servizos descende en Galicia ata o 2,2% en 2017, tres décimas menos que no conxunto do Estado, situándose como a segunda Comunidade coa menor rateo por diante do País Vasco (2,1%). Por outra banda, o gasto medio por fogar en cultura situouse nese último ano 597,20 euros, máis de 121 euros por baixo da media estatal, manténdose como a segunda Comunidade Autónoma con menor gasto medio tras Estremadura (561 euros en 2017). En termos de gasto por persoa, o gasto medio descende ata os 242,30 euros (288,60 euros en España), situándose como a terceira Comunidade Autónoma con menor gasto tras Estremadura e Castela-A Mancha (226,10 euros e 240,1 euros, respectivamente).

• Propiedade intelectual

A propiedade intelectual defínese como o conxunto de dereitos que corresponden aos autores e outros titulares respecto ás obras e prestacións froito da súa creación. A información dispoñible sobre os dereitos de propiedade intelectual deriva das Entidades de Xestión así como da explotación estatística do Rexistro xeral da propiedade intelectual.

Dereitos de propiedade intelectual 2016-17 (1)

	2016	2017
Obras literarias e científicas		
Galicia	1.111	1.161
España	20.749	21.793
Obras musicais, cinematograficas e audiovisuais		
Galicia	203	261
España	4.294	4.567
Obras artísticas e técnicas		
Galicia	170	125
España	1.560	1.649
Outras		
Galicia	50	47
España	883	721
Total		
Galicia	1.534	1.594
España	27.486	28.730

(1) primeiras inscricións realizadas no Rexistro da Propiedade Intelectual; o dato total de España recolle a suma das inscricións no rexistro central e nos rexistros territoriais

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Anuario de Estadísticas Culturales*

4.5.5.

Tanto en Galicia como no conxunto do Estado, no conxunto do ano 2017 increméntase, a diferenza do acontecido no ano anterior, o número de primeiras inscricións de dereitos de propiedade industrial realizadas no Rexistro da Propiedade Intelectual. No último ano considerado realizáronse un total de 1.594 inscricións, 60 máis que no ano anterior, descendendo o seu peso relativo no total estatal ata o 5,5% (5,6% no ano anterior). Como se desprende dos datos recollidos no **cadro 4.5.5.**, o incremento interanual do 3,9% rexistrado no conxunto dos dereitos de propiedade ven motivado tanto pola medra do 4,5% experimentado no caso das obras literarias e científicas (4,5% máis respecto ao rexistrado no ano anterior) como polo incremento nun 28,6% no caso das obras musicais, cinematográficas e audiovisuais. No extremo oposto redúcense as primeiras inscricións no rexistro no caso das obras artísticas e técnicas nun 26,5%.

O 72,8% do total das inscricións rexistradas en Galicia corresponderon a obras literarias e científicas, seguidas das obras musicais, cinematográficas e audiovisuais, co 16,4%, e as obras artísticas e técnicas, cun 7,8%.

• Turismo cultural

Os datos dos que se dispón para analizar a evolución do turismo cultural son os proporcionados polo INE que se refiren, exclusivamente, a residentes nacionais. Mentres que 2018 presenta un novo incremento experimentado polo número de viaxes totais realizados polos residentes da nosa Comunidade (0,8% respecto ao ano anterior), o último ano caracterízase, a diferenza do acontecido no ano anterior, por un significativo incremento das viaxes realizadas por motivos culturais (19,1%). O número de viaxes rexistradas como turismo por motivo cultural superou no ano 2018 as 645.000, o que representa o 6,5% do total de viaxes realizadas polos galegos nese ano, un punto máis que o rexistrado no ano anterior. Con todo, cómpre resaltar que este peso relativo sitúase por baixo do estimado para o conxunto do Estado (7,4%).

Como se aprecia no **cadro 5.5.6.**, a duración media das viaxes realizadas por motivos culturais por parte de residentes en España aumenta en Galicia ata os 3,91 días, sendo esta duración superior á estimada para o conxunto das viaxes realizadas (3,28 días). No conxunto do Estado, a duración media é superior á galega tanto no

Viaxes por motivos culturais de residentes 2017-18

	2017		2018	
	Galicia	España	Galicia	España
Viaxes totais	9.834.000	193.689.289	9.917.101	197.482.758
Ocio, recreo e vacacións	3.905.428	98.093.815	4.178.373	100.714.182
Turismo cultural	541.873	12.531.656	645.252	14.631.062
Pernoctacións totais	32.655.126	801.948.843	32.527.338	801.855.633
Ocio, recreo e vacacións	14.165.345	440.582.303	15.718.101	438.977.047
Turismo cultural	1.892.159	56.325.131	2.524.844	64.070.830
Duración media das viaxes (días)	3,32	4,14	3,28	4,06
Ocio, recreo e vacacións	3,63	4,49	3,76	4,36
Turismo cultural	3,49	4,49	3,91	4,38

Fonte: INE, *Encuesta de turismo de residentes*

4.5.6.

Gasto nas viaxes por motivos culturais 2017-18

		Residentes en Galicia					
		Viaxes por destino			Turismo cultural		
		Total	Estranxeiro	Galicia	Total	Estranxeiro	Galicia
Gasto total							
2017	*(en miles de euros)*	1.981.884,1	647.342,5	583.149,7	235.574,1	163.639,2	15.808,6
2018		2.048.772,2	674.297,0	551.084,7	284.308,5	187.479,4	14.131,4
Gasto medio por persona							
2017	*(en euros)*	201,53	706,66	84,01	434,74	678,98	129,17
2018		206,59	733,09	81,71	440,62	619,51	135,60
		Residentes nacionais					
		Viaxes por destino			Turismo cultural		
		Total	Estranxeiro	Galicia	Total	Estranxeiro	Galicia
Gasto total							
2017	*(en miles de euros)*	44.232.732,1	14.275.284,9	1.831.734,0	6.747.728,7	4.372.240,4	208.845,2
2018		47.087.934,8	16.107.584,7	1.735.326,8	7.726.349,4	5.042.330,8	186.978,0
Gasto medio por persona							
2017	*(en euros)*	228,37	825,66	178,05	538,45	915,96	388,81
2018		238,44	830,19	171,39	528,08	893,49	373,14

Fonte: INE, *Encuesta de turismo de residentes*

4.5.7.

caso do turismo cultural (4,38 días) como para o total das viaxes realizadas por turistas nacionais (4,06 días).

O gasto medio por persoa dos residentes en Galicia cando realiza viaxes por motivos culturais ascende lixeiramente en 2018, ao situarse nos 440,62 euros por persoa, en torno a seis euros máis que no ano anterior, en tanto que o gasto diario descende ata os 112,60 euros cando no ano anterior ascendía a 124,50 euros. Atendendo ao seu destino, cómpre resaltar que o gasto diario dos galegos cando viaxan ao estranxeiro descende ata os 135,57 euros, dez euros menos que no ano anterior aproximadamente, fronte aos 84,79 euros se o destino é o conxunto do Estado (93,56 euros en 2017). Se se considera o gasto realizado nas súas viaxes no interior de Galicia, o descenso é máis acusado, situándose en 63,70 euros, case 18 euros menos que no ano anterior.

Xunto ao gasto dos galegos en Galicia, ao longo do ano 2018 as persoas residentes no conxunto do Estado realizaron un gasto medio e un gasto por persoa sensiblemente superior ao realizado polos galegos. Dunha banda, o gasto medio en viaxes culturais descende ata os 528,08 euros por persoa, dez euros menos que no ano anterior, aumentando por contra o seu gasto diario

Bens mobles e inmobles inscritos como Bens de Interese Cultural (BIC) en Galicia e España 2016-17

	2016		2017	
	Galicia	España	Galicia	España
Bens Interese Cultural (BIC)	6.370	39.564	6.379	40.517
Bens inmobles	769	17.450	776	17.579
Monumento	631	13.681	636	13.745
Xardín Histórico	6	91	6	93
Conxunto histórico	50	970	50	970
Sitio histórico	68	479	69	514
Zona arqueolóxica	14	2.229	15	2.257
Bens mobles	5.601	22.114	5.603	22.938

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, A*nuario de Estadísticas Culturales*

4.5.8.

ata os 120,59 euros (119,80 no ano 2017). Se se considera tan só o seu gasto na Comunidade Autónoma galega, o gasto medio diario sitúase en 80,67 euros, case dous euros menos que no ano anterior (82,47 euros).

Dominios culturais

Dentro dos chamados dominios culturais, analízanse os bens de interese cultural, a actividade da edición de libros e publicacións periódicas, as artes escénicas e musicais e, finalmente, os medios audiovisuais e interactivos, como magnitudes sectoriais concretas dos dominios culturais.

• Bens de interese cultural

Tal como se establece na Lei de patrimonio cultural de Galicia, forman parte do patrimonio cultural de Galicia todos os bens materiais e inmateriais que, polo seu recoñecido valor propio, deban ser considerados de interese relevante para a permanencia e a identidade da cultura galega a través do tempo. Os máis sobranceiros son recoñecidos como Bens de Interese Cultural (BIC), que se clasifican en bens mobles ou bens inmobles. Os bens inmobles poderán selo de forma individual ou ben como colección, e a súa declaración atenderá ás seguintes clases: monumento, conxunto e sitio histórico, xardín histórico e zona arqueolóxica.

O Anuario de Estadísticas Culturales do Ministerio de Cultura y Deporte reflicte que no ano 2017, último dato dispoñible, o conxunto de bens inmobles inscritos no como Bens de Interese Cultural (BIC) ascendeu en Galicia a 776, sete máis que no ano anterior, dos que 662 son BIC declarados e 84 corresponden a procedementos de declaración incoados. Como se amosa no **cadro 4.5.8.**, a súa meirande parte corresponden coa categoría de monumentos, con 636, o 82% do total, seguidos dos sitios históricos, que representan o 8,9% (68); os conxuntos históricos, con 69 (6,4%); as zonas arqueolóxicas, con 50 (1,8%); e os xardíns históricos, cos 6 restantes (0,8%).

O número de bens mobles inscritos en Galicia no ano 2017 ascendeu a 5.603, dous máis que no ano a anterior, o que representa o 24,4% do total estatal. Deste total, tan só 907 (o 16,8%) corresponden a BIC declarados e os restantes 4.696 bens culturais a BIC incoados (o restante 83,8%). Estas porcentaxes difiren das rexistradas no conxunto do Estado, onde o 66,4% corresponden a BIC declarados e do 33,6% no dos procedementos incoados).

Ao longo do ano 2018 declaráronse catro novos bens de interese cultural: a Ribeira Sacra e o arquipélago de Sálvora na categoría de paisaxe cultural; o campamento romano e mansio viaria de Aquis Querquennis (concello de Bande-Ourense) na categoría de zona arqueolóxica; e o pazo de San Isidro (concello de Mondoñedo-Lugo) na de monumento. Asemade, cómpre salientar a declaración en marzo de 2019 da Cova de Eirós, no concello lucense de Triacastela, como ben de interese cultural na

Tirada e difusión da prensa diaria 2017-18 (1)

Medio	2017		2018	
	Promedio tirada	Promedio difusión	Promedio tirada	Promedio difusión
Atlántico Diario	3.571	2.700	3.520	2.704
Diario de Pontevedra	5.440	4.668	5.360	4.591
Faro de Vigo	30.926	26.542	28.521	24.599
La Opinión A Coruña	5.561	4.095	5.216	3.899
El Progreso Lugo	14.060	11.825	13.709	11.372
La Voz de Galicia	76.034	66.902	72.666	64.070

(1) cabeceiras controladas pola OJD entre xullo 2017 e xuño 2018
Fonte: Oficina de Justificación de la Difusión

4.5.9.

categoría de monumento.

Ao mesmo tempo, no último ano incoáronse sete procedementos para declarar bens de interese cultural: o denominado castro de Santa María de Cervantes (provincia de Lugo); o arquivo Fotográfico Vidal; a zona arqueolóxica de Castromao en Celanova (provincia de Ourense); a Terraza de Sada (provincia da Coruña) na categoría de monumento; e o Parque do Pasatempo de Betanzos (provincia da Coruña) na categoría de xardín histórico. Xunto a estes, incóase o expediente para declarar ben de interese cultural do patrimonio inmaterial o baile tradicional galego.

Por último, cómpre facer referencia ao acordo para a inclusión no Catálogo do patrimonio cultural de Galicia das carpintarías de Ribeira denominadas de Carlagho e Casqueiro do termo municipal de Moaña, como lugar de valor etnolóxico.

• Libro e publicacións periódicas

Os datos do Ministerio de Cultura e Deporte indican que en 2017 (último dato dispoñible), e a diferenza do acontecido no ano anterior, descende o número de libros inscritos no International Standar Book Number (ISBN) en Galicia. Neste último ano inscribíronse en Galicia un total de 2.172 libros, a cifra máis reducida dos últimos cinco anos. En relación co resto das CC.AA., Galicia mantense no sexto lugar en canto ao número de libros inscritos no ISBN, acollendo o 2,4% do total estatal, catro décimas menos que no ano anterior.

O devandito descenso en Galicia prodúcese tanto no caso dos libros en soporte papel, que tras unha caída de 41 libros acada os 1.797 libros inscritos (o 82,7% dos libros inscritos en Galicia en ISBN) como nos inscritos noutros soportes, onde o descenso foi de 175 inscricións (inscribíronse un total de 375 libros). No conxunto do Estado, aumentan as inscricións en ambos os dous casos, representando as de soporte en papel o 68,4% das inscricións e o 31,6% restante, as realizadas noutros soportes.

Con todo, cómpre resaltar o lixeiro incremento do número de libros publicados en galego experimentado no ano 2017, fronte ao novo descenso das traducións realizadas ao idioma galego. Dunha banda, neste último ano publicáronse un total de 1.288 libros en lingua galega, 77 máis que no ano anterior; e doutra banda, traducíronse 42 libros á lingua galega, doce menos que no ano anterior.

Tal como se observa no **cadro 4.5.9.**, os datos da Oficina de Justificación de la Difusión (OJD) amosan que os principais xornais galegos con cabeceiras controladas pola OJD continúan reducindo a súa tirada media en relación ao período anterior. Entre xullo de 2017 e xuño de 2018, a tirada media está en torno aos 21.499 exemplares (22.599 no mesmo período do ano anterior), cun promedio de difusión de 18.539 exemplares (19.455 no período anterior). O diario con maior tirada en Galicia no devandito período é *La Voz de Galicia*, que acada de promedio 72.666 exemplares diarios e a súa difusión

Artes escénicas e musicais en Galicia e España 2016-17

	2016		2017	
	Galicia	España	Galicia	España
Obras musicais				
Editores	2	45	4	62
Obras inscritas (1)	6	1.243	6	1.194
en galego	6		6	
Espazos escénicos				
Número	91	1.630	92	1.656
Espazos/100.000 habitantes	3,3	3,3	3,4	3,6
Salas concertos				
Salas	31	541	31	539
Salas/100.000 habitantes	1,1	1,2	1,1	1,2
Compañías				
Teatro	229	3.743	236	3.966
Danza	88	1.001	81	833
Festivais				
Teatro	53	764	56	803
Danza	19	338	21	354

(1) Inscritas en el ISMN

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Anuario de Estadísticas Culturales*

4.5.10.

chega ata os 64.070 exemplares. O segundo diario galego en importancia é o *Faro de Vigo*, cunha tirada de 28.521 exemplares e unha difusión de 24.599 exemplares

• Artes escénicas e musicais

Os **cadros 4.5.10.** e **4.5.11.** mostran os principais indicadores das artes escénicas e musicais en Galicia e España. Dunha banda, o número de editores e de obras musicais inscritas no International Standar Music Number (ISMN) aumenta no último ano ata os catro editores, manténdose o número de obras inscritas en galego (seis). Doutra banda, aumenta lixeiramente a rateo de número de espazos escénicos por cada 100.000 habitantes en tanto que se mantén a devandita rateo no caso das salas de concertos (3,4 espazos escénicos e 1,1 salas por cada 100.000 habitantes). Asemade, no conxunto do ano 2017 aumenta tanto o número de compañías de teatro como de festivais, en tanto que no caso da danza, a pesar do descenso do número de compañías aumenta o de festivais.

No que ao número de representacións se refire, **cadro 4.5.11.**, o lixeiro incremento experimentado no último ano (45 representacións máis) prodúcese fundamentalmente pola evolución dos concertos de música clásica e das obras teatrais (32 e 18 representacións máis), o que contrasta coa caída experimentada nas representacións de música popular (16 menos). No caso do número de espectadores, o incremento prodúcese nas diferentes artes escénicas agás no caso da danza, destacando en maior medida o crecemento dos espectadores nos concertos de música popular (en torno ás 17.000 persoas máis).

Tras este comportamento, a recadación aumenta en Galicia un 4,1% respecto ao ano anterior (3% de media no conxunto do Estado), para situarse os 11,5 millóns de euros. A maior recadación prodúcese nos concertos de música popular, con 5,6 millóns de euros, o 48,8% da recadación total, por diante da obtida no caso das obras teatrais, con 4,3 millóns de euros, o 37,7% do total. Estas porcentaxes difiren das correspondentes ao total estatal, onde supoñen o 36,1% e 46,9%, respectivamente.

O peso das representacións e espectadores galegos sobre o total estatal mantense lixeiramente por riba do 4%, situándose a importancia relativa da recadación nas artes escénicas no 2,7% do total estatal.

Así mesmo, o gasto medio por espectador en Galicia mantense por baixo da media española nas diferentes

Espectadores e recadación nas artes escénicas en Galicia e España 2016-17

		2016		2017	
		Galicia	España	Galicia	España
Representacións		6.348	152.809	6.383	153.078
obras teatrais		1.554	46.430	1.572	46.485
xénero lírico		20	1.121	22	1.200
danza		61	2.027	60	2.049
concertos música clásica		1.154	14.972	1.186	15.420
concertos música popular		3.559	88.259	3.543	87.924
Espectadores		1.568	38.333	1.599	39.522
obras teatrais		405	12.007	412	12.046
xénero lírico	*(en miles)*	13	666	14	704
danza		29	853	28	873
concertos música clásica		264	4.680	271	4.972
concertos música popular		857	20.127	874	20.927
Recadación		11.050	418.483	11.505	431.041
obras teatrais		4.206	200.949	4.280	202.301
xénero lírico	*(en miles de euros)*	132	20.526	145	21.646
danza		161	8.221	158	8.394
concertos música clásica		1.203	39.604	1.305	42.913
concertos música popular		5.348	149.183	5.617	155.787
Gasto medio espectador					
obras teatrais		10,4	16,7	10,4	16,8
xénero lírico	*(euros)*	10,3	30,8	10,3	30,8
danza		5,6	9,6	5,6	9,6
concertos música clásica		4,6	8,5	4,8	8,6
concertos música popular		6,2	7,4	6,4	7,4

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Anuario de Estadísticas Culturales*

4.5.11.

artes escénicas. Especialmente significativo é o diferencial rexistrado nas representacións do xénero lírico, con 10,3 euros fronte aos 30,8 euros en España, ou nas obras teatrais, con 10,4 euros, fronte a 16,8 euros de media en España. No caso da danza e dos concertos de música clásica, o diferencial sitúase en torno aos 4 euros.

• Medios audiovisuais e interactivos: cine, TV, radio

Finalmente, neste último apartado faise referencia tanto aos principais indicadores da actividade cinematográfica e de vídeo (produción, exhibición, infraestrutura, recadación...) como ao consumo de televisión e radio.

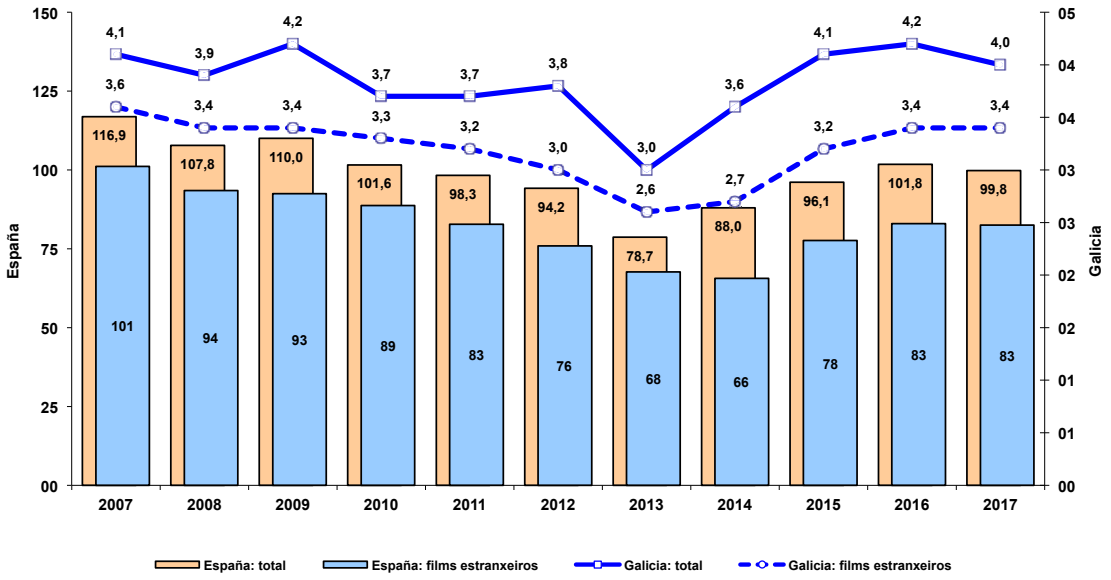
No ano 2017 seguen a estar rexistradas en Galicia un total de 12 empresas produtoras de cine, o que representa o 3,6% do total estatal (6,7% no ano 2013), 43 cines e 185 salas de exhibición (5,8% e 5,1% do total, respectivamente). En termos relativos, Galicia conta con 6,8 salas por cada 100.000 habitantes, lonxe da media estatal que se sitúa en 7,8 salas.

Tal como se observa no **gráfico 4.5.12.**, no ano 2017 redúcese o número de espectadores no cine, asistindo en Galicia un total de 4 millóns de persoas, un 4,8% menos que no ano anterior (-2% en España). Os datos de asistencia media por habitante reflicten que as persoas galegas son das que menos van ao cine en España, con 1,5 asistencias por habitante e ano (2,1 de media en España), situándose tan só por diante de Ceuta e Melilla, Estremadura e Castela–A Mancha.

A devandita caída do número de espectadores prodúcese tan só no caso das películas españolas, que teñen 0,6 millóns de espectadores (0,8 millóns no ano anterior), manténdose estable o número de espectadores que asisten a películas estranxeiras (3,4 millóns de persoas). Por contra, no conxunto do Estado esta redución prodúcese tanto no caso das películas estranxeiras como españolas.

Tendo en conta a caída do número de cines en Galicia, no ano 2017 (último dato dispoñible) ráchase coa tendencia alcista da súa recadación iniciada en 2014, acadando os 23,8 millóns de euros, medio millón menos que no ano anterior, o que representa o 4% do total es-

Espectadores no cine en Galicia e España 2007-17 (1): distribución segundo nacionalidade do film

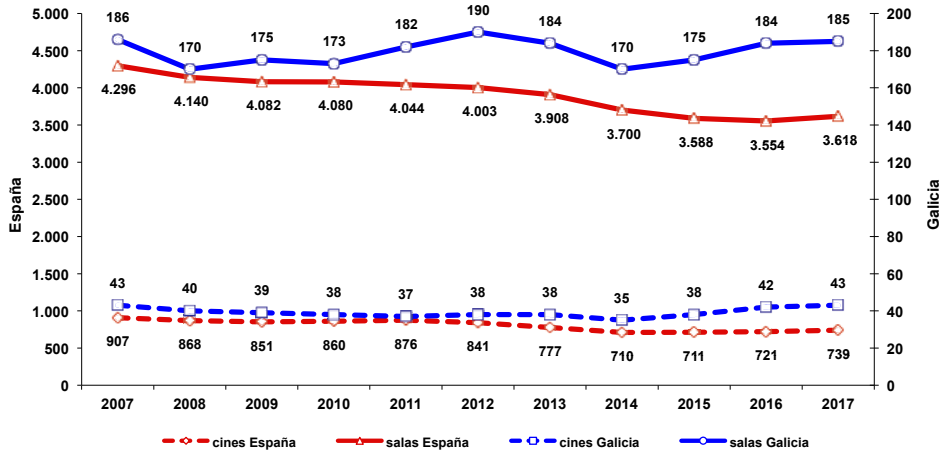

(1) en millóns de persoas

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Estadística de cinematografía*

4.5.12.

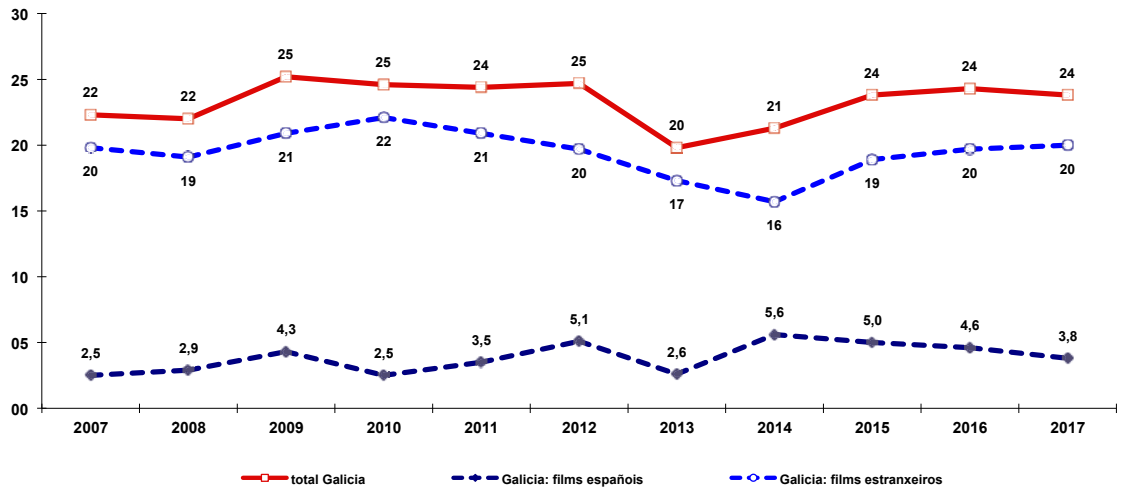
Cines e salas de exhibición en Galicia e España 2007-17

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Estadística de cinematografía*

4.5.13.

Recadación dos cines 2007-17: distribución segundo nacionalidade do film

Fonte: Ministerio de Cultura y Deporte, *Estadística de cinematografía*

4.5.14.

Ranking de emisoras de radio xeralista no EGM 2017-18 (1)

	2017		2018	
	oíntes / día *(en miles)*	share *(%)*	oíntes / día *(en miles)*	share *(%)*
Ser	4.078	32,7	3.917	30,6
COPE	2.642	21,5	2.626	22,3
Onda Cero	1.786	12,4	1.744	13,0
RNE	1.351	9,6	1.325	9,8
Rac 1	786	7,1	821	7,5
Catalunya Radio	632	4,2	618	4,2
EsRadio	345	2,7	395	3,1
Canal Sur Radio	266	1,9	242	1,7
Radio Euskadi	149	1,0	149	1,1
Radio Galega	138	0,9	133	1,0
Euskadi Irratia	107	0,8	102	0,6
Radio Voz	64	0,5		
Total oíntes	11.115		11.000	

(1) febreiro-novembro

Fonte:AIMC, *Estudio general de medios*

4.5.15.

tatal. Ao igual que nos dous últimos anos, **gráfico 4.5.14.**, esta redución prodúcese polo descenso da recadación das longametraxes de orixe española, o que contrasta co incremento experimentado no caso das películas estranxeiras.

Tendo en conta os datos anteriores, o gasto medio por espectador é similar á do conxunto do España, situándose no último ano en 5,9 euros. Se se ten en conta o gasto por habitante, Galicia presenta un gasto de 8,8 euros, o que supón case catro euros menos que a media do Estado. Deste gasto por habitante, 7,4 euros corresponden ás películas estranxeiras e os 1,4 restantes ás españolas, situándose en ambos os dous casos

por baixo do gasto en España (10,5 e 2,2 euros per cápita, respectivamente).

Por último, en relación ao consumo de televisión, radio e internet, Galicia presenta en 2018 un consumo promedio diario de radio de 97 minutos, dous menos que a media estatal, aumentando o mesmo ata os 124 minutos no caso de internet e os 197 minutos no que á televisión se refire (140 e 201 minutos, respectivamente, no conxunto do Estado).

Segundo o ranking de emisoras de radio xeneralistas do Estudio General de Medios (EGM), a Radio Galega presenta no período comprendido entre febreiro e novembro do ano 2018 un descenso do número de oíntes por día do 3,6% en relación ao mesmo período do ano anterior, acadando os 133.000 oíntes por día (5.000 menos que en 2017), o que significa un share do 1% fronte ao 0,9% do ano anterior (**cadro 4.5.15.**).

No que respecta ás cadeas de televisión, a TVG presenta un *share* do 14,6% en Galicia, cifra lixeiramente inferior á rexistrada no ano anterior, que se situaba no 15,1%. Comparado co resto das televisións autonómicas, hai que sinalar que esta porcentaxe non só é inferior á rexistrada pola ETB-2 e TV3, que superan o 18%, e Canal Sur, cun 15,6%, senón que tamén as devanditas tres canles presentan unha medra respecto á audiencia do ano anterior. ❑